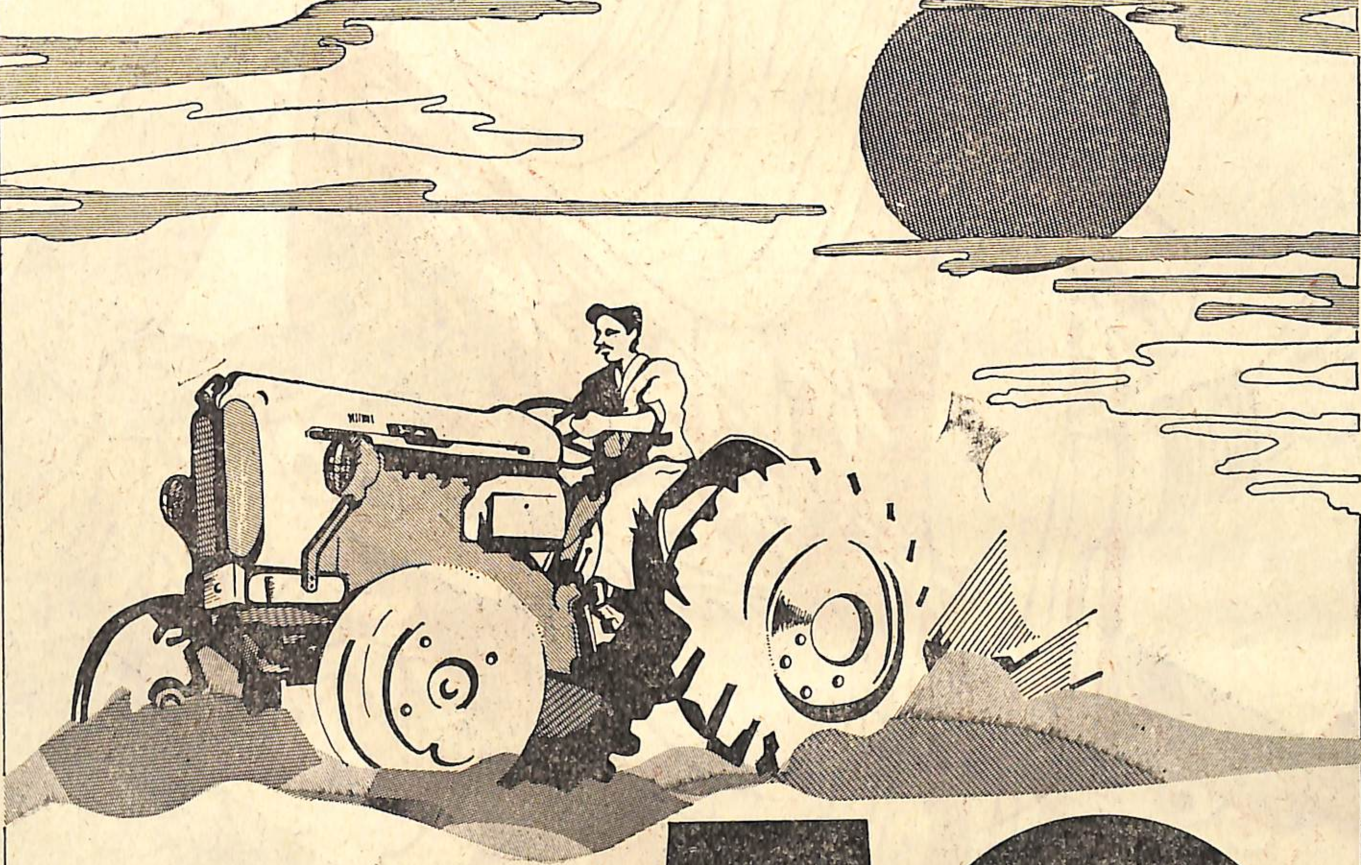

TURİST SAYISI
Akbaba
— Kötü bir niyetim yok memur bey!... Döviz getirmiş mi diye bakıyorum!..
POLİS
ZEKİ

YURT EKONOMİSİNİN
TEMEL DAYANAĞI

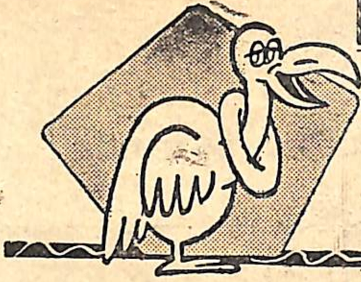
50
milyarı
aşan plâsmanları ile...

CELAL

T.C. ZİRAAT BANKASI

(Basın: 60053 — A. 20135 — 47)

Yıl: 54 Cilt: 30 Sayı: 23 • Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ • 2 Haziran 1976 • Fiyatı 250 Krş.

Akbaba

En akıllı biz mi yiz?

YAZ ayları tatil aylarıdır. Yaz ayları gezme, dinlenme aylarıdır. Yaz ayları ülkemizin altın yaldızla boyanmış çılk yumurtalar yumurtlayan bakımsız tavuğunun acıyla gıdaklattırıldığı aylardır.

Turizmin önemi üstüne çok şey söylenir. Turizmin bizim için henüz doğru dürüst bir gelir kaynağı olamamasının üstüne de çok şey söylenir. Aslına bakarsanız ülkemizde birçok konu üstüne birçok şey söylenir. Sorunumuz, söylenenlerin kimsece dinlenmemesidir; söyleyenlerce bile. Demeç enflâsyonu öyle bir düzeye erişti ki, şarkıcılardan başka kimseye kulak verilmez oldu. Aşağıdaki gazelin bestesi hepimizin.

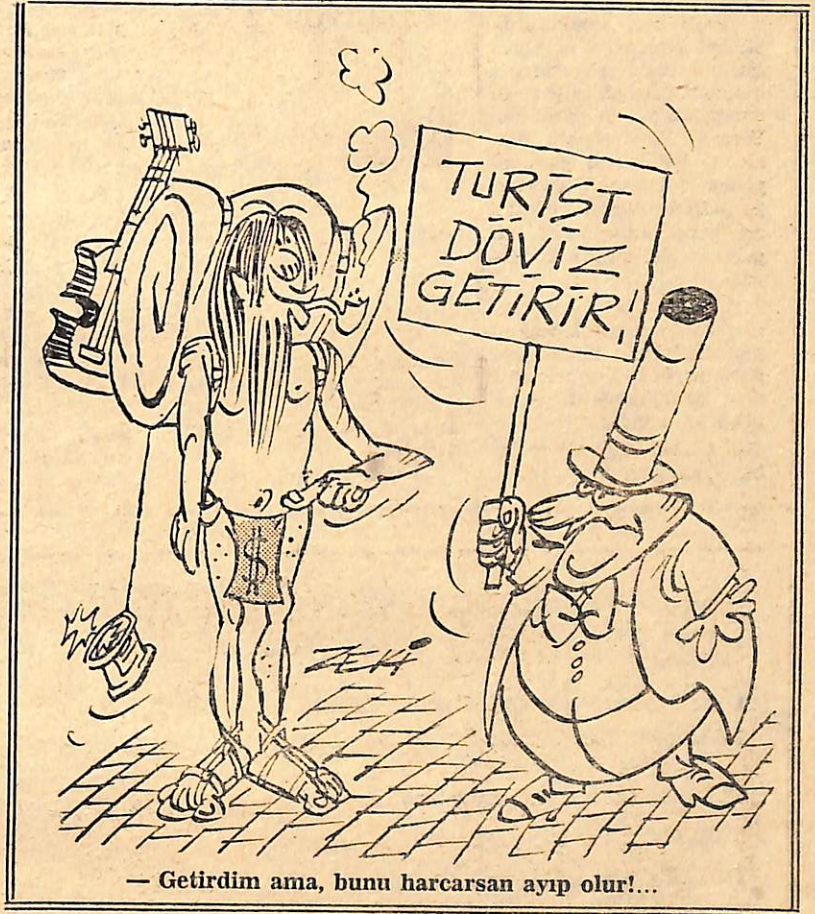
Sorular sorabiliriz: Turist gittiği ülkeye neden gider? Bir yabancı olsaydınız şu durumuyla Türkiye'ye gelir miydiniz? Falan...

Karşılıklar verebiliriz:

Turist, gittiği ülkede, kendi ülkesinde olmayan güzellikler arar. Doğanın olduğu kadar insan değerlerinin de tadını çıkarmak ister. Kafasındaki düşleri doyurmak ister. Döndüğünde dostlarına anlatacak neşeli anıları, gösterecek renkli fotoğrafları olsun ister. Her turist biraz da macera arar. Ama turistin macera anlayışının içinde; yatacak yer bulamamak, kolundan çekilerek karanlık dükkânlara sürüklenmek, çimdiklenmek, uçan daireden yeni inmiş bir Merihli gibi gözlenmek bulunmaz.

Biz yabancı turistler olsaydık Türkiye'ye bugünkü durumuyla gelmek istemezdik. Biz derken, kırk milyondan sözediyoruz. Doğudakimiz batıya, kırdakimiz kente, kenttekimiz büyük kente, büyük kenttekimiz yurtdışına gider ya da gitmeye çalışırken, hiçbirimiz bulunduğumuz yerden değilken, kendi yaşantımızı kendimiz beğenmezken, bu yaşantının güzelliğini turistlere yutturmaya nasıl kalkarız? Turizmin bir ülkenin genel koşullarından bağımsız olduğunu nasıl düşünürüz?

Kimi tutturur, kendimizi dışarıda gerektiği gibi tanıtamadığımızdan dem vurur. Kimi, halkımızın, turizmin değerini ve anlamını bilmediğini savunur. Kimi, gâvurların bizi sevmediklerini söyleyecek kadar ileri gider.

— Getirdim ama, bunu harcarsan ayıp olur!...

Oysa sorun genel bir sorundur. Yemek tarifine benzeyen birtakım yollarla çözümlenemez.

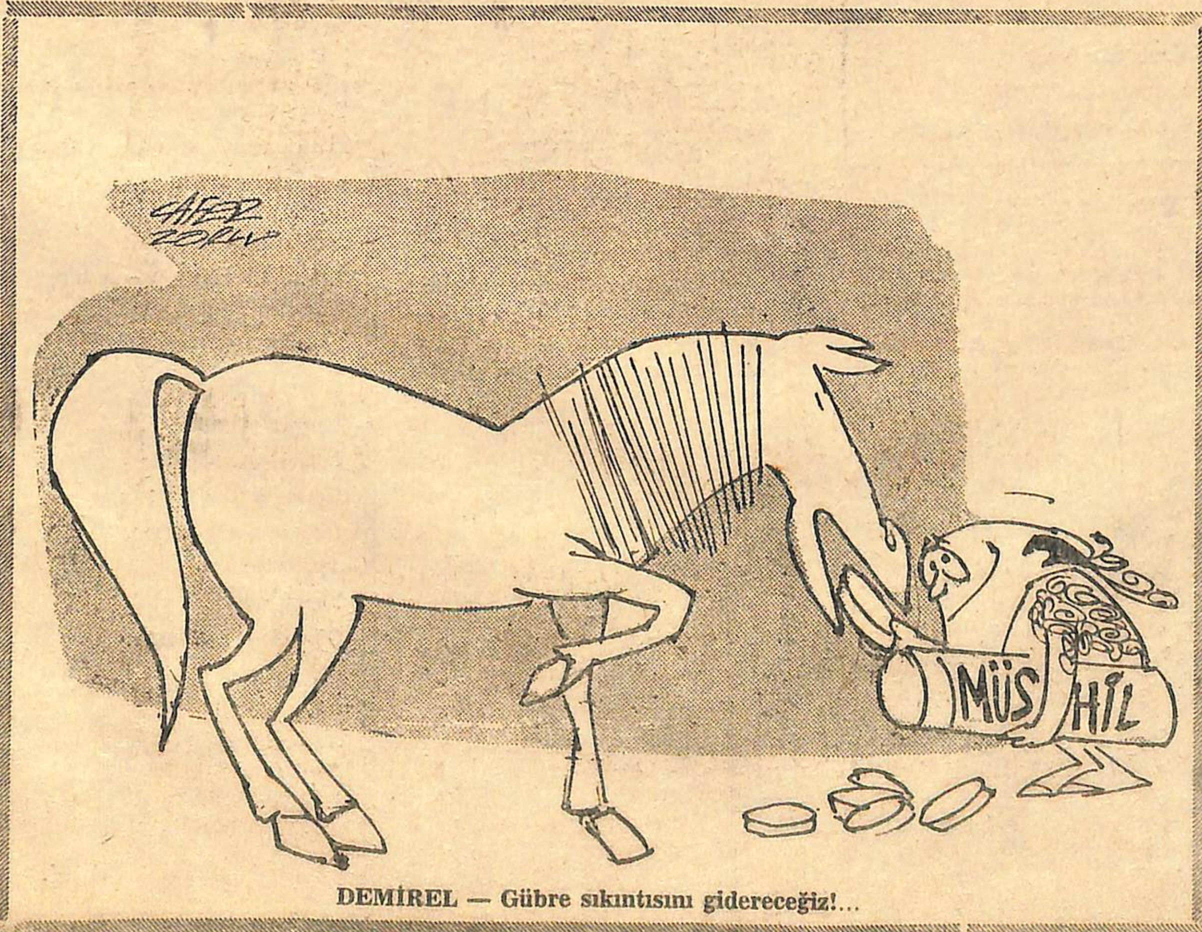
Toplumsal yaşantımızın genel çizgileri, sporumuz, politikamız, endüstrimiz, tarımımız, kültürümüz, bir sorumsuzluk gölgesi altında. Bu sorumsuzluk turizmimize de yansımakta, hepsi bu. Devletin turizm alanında sözü edilebilecek bir yatırımı yok. Özel yatırımlarsa turizmi kalkındırmak değil, belirli kişileri kısa yoldan para babası etmek amacını güdüyor.

Turist... Karikatürlerin güneş gözlüklü, şortlu, fotoğraf makineli, tasalarını evinde bırakıp yola çıkmış kişisi. Türkiye'de ne görmek ister bu turist? Pisliği tarihselliğine baskın çıkan İstanbul'u mu? Parsellenmiş kıyıları mı? Tıkış tıkış, küflü motelleri mi? Ölüm saçan karayolları mı?

Turizmimiz Kapalıçarşı düzeninde işliyor. Güneşi ve denizi daha zahmetsizce verebilecek birçok ülke var yeryüzünde. Koşullar değişmezse; her şeye karşın tüketemediğimiz doğal ve tarihsel zenginliklerimiz, üç kuruş döviz getiren üç - beş turisti de kaçırmamızı engelleyemeyecek.

Turizm çabalarımız, başka çabalarımız gibi günübirliğine ve keştirme ne yazık. Hazineyi bulabilmek amacıyla tavuğun karnını deşmekten bir vazgeçebilsek...

AKBABA

DEMİREL — Gübre sıkıntısını gidereceğiz!...

Turistik Sahife

KAZIKLARIMIZI BEĞENDİNİZSE YİNE GELİNİZ
BAHŞİŞ VERİRKEN AÇIK OLSUN ELİNİZ...

BURHAN ESEN

SEZONU AÇIYORUZ

Turizm sezonunu açıyoruz. Konuklara kazıkları saçıyoruz. Otellerimiz birinci sınıftır. Yataklarımızın temiz olduklarına inananlar azıcık saftır. Odalarımız yarım pansiyon. Yemeklerimiz çeyrek porsiyon. Yüzde on garsoniyeden, işletme, sinirleri gevşetme, illallah dedirtme vergisinden gayri şef garsonda alacaktır komisyon.

Turistik belgemiz vardır, koskoca. Ol sebepten personelimiz konuşmaktadır argoca. Yer var mı? diye sorduğunuzda önce tükürür, sonra:

— Cık! der. Her yer dolu, sana göründü demek.

tir kapının yolu. Sekreteri iğneler, soruyu yinelersen bozuk çalmaya başlar, kızınca kim olursa olsun haşlar:

— Çek arabanı, yer yok dedik, dışarı çık diye sert konuşur azıcık.

Restoranımızda servis yapan garsonun bir parmağı tabağın içindedir, dokuz parmağı da cüzdanında. Bol bahşiş verebilmek için bozuk parayı eksik etme yanında.

Çeyrek kuzu başı otuz kâğıt, ye de efkârını dağıt. Beyni mi gitti nereye? Kuzu da akıl olsa beyim, girer mi hiç tencereye... Ardından çek bir söğüş. Hesap verirken tarifeyi sorarsan o zaman başlar kavga, döğüş...

Ağızlarınıza lâyık kazıklarımız buzdolabında saklıdır. Müşteri deima haklıdır.

KAZIKKENT TATİL SİTESİ

NASIL GİDİLİR? ..

Uçaklarda yer bulamazsınız. Kış başlangıcında tüm yerler daha önceden tutulmuştur. Demiryolları raylar eskimesin, zarar eksilmesin diye plâj mevsiminde yapar fren, işletmez tren. Denizyolları, yalnız dış hatlar için sıvamıştır kolları. Hap yapar, para kapar, Marsilyaya üç yolcu ile dolmuş yapar.

Sizleri korusun yaradan, Kazıkkente geleceksiniz karadan.

NERELERDE KALINIR?

Sabahleyin olmuşsundur pelte. İster otelde istersen kal motelde. Sizlere huzur verirler, yalnızlık acınızı giderirler. Gurbet duygularından arınırsınız birdenbire. Sıcak yuvanızı aratmaz tahtakurusu, yakarca, pire.

Yüz numara kokusundan kurtulmak için maske getirmeyi unutmayın. Ve de zinhar körkütük sarhoş hale gelmeden yataklarımızda yatmayın!

PLÂJA NASIL GİRİLİR?

Görenler bayılır, tatil sitemiz denizin içinde sayılır. Sular soğuktur sanki buz. Plâja bir saatte varırsınız varsa otonuz. Balık tutmak için oltanı da getir. Deniz Kazıkkente yakındır, yüz kilometre ötedir.

Yataklarımız kuştüyündendir, yemeklerimiz pişkin. Hepinizi bekliyoruz, yeterki cüzdanlarınız olsun şişkin!

Turistik Sözlük

LOBİ : Yüksek sosyete fobisinin giderildiği yer.

REZERVASYON : Bizde turizm kepazeliğinin başladığı ilk istasyon.

TURİST : Garsonlara göre yolunması gerekli şaşkın kapitalist.

TABLDOT : Bir kap yemeğin dörde bölüntüsü.

HOTEL : Otel kelimesinin kazıkçası.

MÖNÜ : Halt yemenin frenkçesi.

RESTORAN : Kazık yendiğinde bulunmaz arayıp soran.

KAFETERYA : Kahvenin Yunanca ya da budalacası.

PLÂJ : Hamamın tuzlusu.

GARSON : Yemek onun bahşiş tabağı ile bulur son.

AŞÇIBAŞI : Yemek tabaklarının üstünde olur traşı.

KASA : Seninde hesabın görülecektir, etme tasa.

HESAP PUSULASI : Matematik ilminin iflâsını gösteren muhtıra.

TURİSTİK FIKRALAR

YANMAK

Plâjın gazinosunda yenilmiş, içilmişti. Sıra hesabı ödemeye gelmişti. Fatura şişkin, garson pişkindi. Müşteri:

— Oğlum, dedi, şu yekûnü iyice yap. Yakma bizi...

Garson sırıttı:

— Burası plâjdır beyim. Zaten yanmak için gelmediniz mi?

ACISI SONRA

Yemeği getiren garsona:

— Acaba, diye sordu, acı biberiniz bulunur mu?.

— Var ama, tavsiye etmem. Az sonra hesabı öderken ağzınız o kadar yanacak ki, acı biber istediğinize bile pişman olacaksınız...

DOYMUŞLARDIR

Sabahleyin otel kâtibi:

— İnşallah rahat uyumuşsunuzdur?. diye sormuştu.

— Ne gezer. Tahtakurularından gözümü kırpmadım. Beni başka bir odaya alamaz mısın?..

— Yerinizde kalsanız daha iyi olur. Ufaklıklar dün gece karınlarını iyice doyurmuşlardır. Korkmayın, bu gece deliksiz uyku çekebilirsiniz...

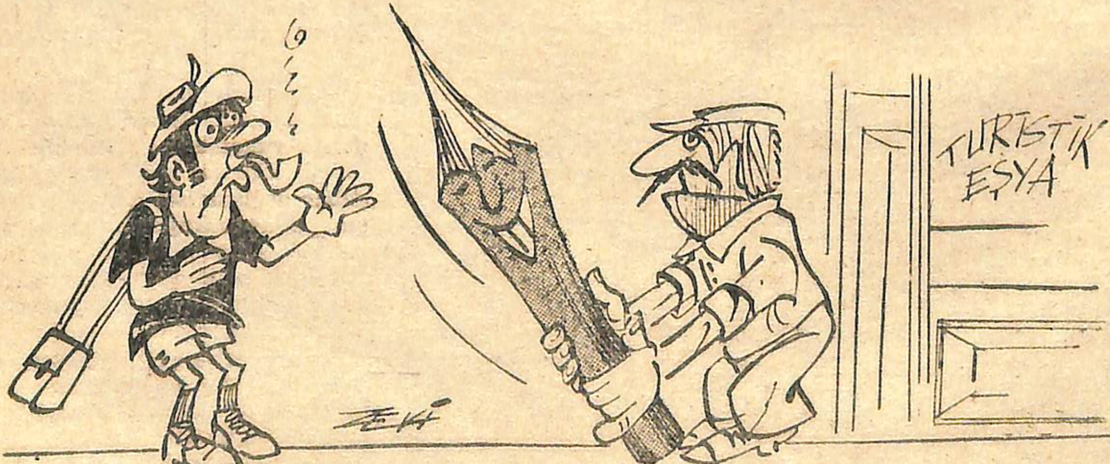
PLÂJDA

Kıyılar yağma edildi,
Hamam yerine plâja gidildi
Elinoğlu deryayı çaldı,
Balıkların yerini,
İnsanlar aldı.

Uçuyor martılar,
Gözlere yansımakta
Havva kılıklı karartılar.
Oltalar balık yerine,
Aşk tutmakta.
Tuzlu sular,
Günahları yutmakta.

Kızgın kumlar üstüne
Seril yat
Su serin
Deniz derin
Dağılsın kederin
Tatlansın hayat!..

B. E.

— Turistlere güler yüz gösterilmesi istendi —

HERGÜN SAYISIZ TURİST'LE KARŞILAŞIRIZ. ACABA HİÇ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ YERYÜZÜNDE KAÇ ÇEŞİT TURİST VARDIR? İŞTE BUNLARDAN BİRKAÇ TANESİ...

turist türleri

YAZAN ÇİZEN: NİYAZİ YOLTAŞ

PARALI TURİST

ÇOKBİLMİŞ TURİST

EVDE KALMIŞ TURİST

KİBAR TURİST

ÇULSUZ TURİST

ÜÇ KÂÂTÇI TURİST

O BİÇİM TURİST

BURNUBÜYÜK TURİST

DUMANLI TURİST

MERAKLI TURİST

YAŞLI TURİST

MARİFETLİ TURİST

NONOŞ TURİST

SABALAK TURİST

VE DE YERLİ TURİST

BARAJLAR KIRALI MÜZESİ

İBRAHİM KAYNAR

— Turizm Bakanlığı, «Ülkeye turist çekmek amacı taşıyan kitaplar bakanlıkça bastırılabilir» diyen yasa maddesine dayanarak Süleyman Demirel'in demeçlerini kitap halinde toplamaya kalkıştı — Basından.

TURİST gurubunu gezdiren rehber sandalyenin üzerine çıkmış elindeki çubuğu duvarı boydan boya kaplayan portrenin dudaklarına uzatmıştı.

— İşte sayın bayanlar, baylar! Bu dudaklar gördüğünüz gibi çok etli. Alt dudağın hafif bir kıvrım yaparak aşağıya doğru sarkmış olmasına bilhassa dikkatinizi çekerim!

Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden gelen turistler rehberlerinin değnekle tık tık vurduğu alt dudağa hayranlıkla baktılar. Rehber değneğini biraz daha aşağıya indirip portrenin boynuna kondurdu.

— Bu boyun gördüğünüz gibi heryerde ve herkesde görülebilen cinsden bir boyun değil, özellikle boynun kalınlığı üzerinde durmak isterim. Sol gözlerinizi kırpıp biraz geriden bakacak olursanız bu boyunda Helenistik çağın sütun başlıklarının taşıdığı estetiği de görebilirsiniz.

Turistler rehberlerinin dediğini aynen yaparak duvarı boydan boya kaplayan resmin boyun kısmında Helenistik çağın sütun başlıklarını görmeye çalıştılar. İçlerinden birkaçı fotoğraf makinasını çalıştırıp özellikle boyun kısmının fotoğrafını çektiler.

Rehber gezdirdiği turist gurubunun çok ilgisini çeken resim hakkında bilgi vermeyi sürdürdü.

«— Resmin en ilgi çeken yanı», diyerek değneği kafanın tam ortasına dayadı. Turistler başlarını sağa sola yatırarak resmin gerçekten en dikkat çekici yeri olan kafa kısmının estetiği hakkında kendilerince bir hüküm vermeye çalıştılar.

— Estetik bakımdan büyük bir önem taşımamakla beraber, dedi rehber, bu kafa içinde taşıdığı akıl ve ülke yönetmekte ortaya çıkardığı yeni yöntemler bakımından halkımızın en dikkatini çeken organ olmaktadır. Kafanın büyüklüğü yanında alnın biraz öne doğru çıkıklığına da dikkatinizi çekerim. Halkımızın inancına göre kafası büyük olanlar akıllı olur. Kafanın inancın doğrultusunda büyük olması sahibine büyük şans getirmiştir. Alından başka kafanın arka tarafının da enseye doğru bir çıkıntı yaptığını karşıdaki profilden çekilmiş resimde de görebilirsiniz.

Turistler önce duvardaki resmin alnına, sonra da karşı duvardaki profilden çekilmiş resmin kafasının arkasına baktılar. Bazıları yine fotoğraf makinasına davranıp resim çekerken, birkaç tanesi de eliyle kendi kafasını yoklayıp resimlerdeki adamın kafasının büyüklüğüyle kıyas etmeye başladı. Ama hiçbirinin kafası resimlerdeki gibi büyük olmadığından düş kırıklığına uğradılar.

Rehber resimdeki adamın gözleri, yanakları, burnu, burun delikleri hakkında da ayrıntılı bilgiler verdikten sonra:

— Şimdi sayın bayanlar, baylar, dedi, müzenin içine girip daha çok bilgi edinelim.

Sandalyadan atladı, turistlerin önüne düşüp müzeden içeri girdi. Girişde, sağ tarafdaki duvarda güzel, yağlıboya bir resim vardı. Küçük bir çocuk, elinde kavalı, hayvanlarını otlatıyordu. Rehber, turistlere.

— Bu resim kahramanımızın küçüklüğünü temsil etmektedir, dedi, biraz dikkatle bakacak olursanız küçük çocuğun çaldığı aletin kaval olmayıp ülkemizde yapılan ve adına «Yem Borusu» denilen bir cins çalgı aleti olduğunu görürsünüz. Kahramanımız bu Yem Borusu'nu maharetle çalmayı büyüdüğünde de sürdürmüştür. Bu çalgının özelliği dinleyenleri büyülemesi ve açlık duygusunu kısa bir süre de olsa unutturmasıdır.

Turistler arka arkaya fotoğraf çekerlerken içlerinden Danimarkalı Nielsen,

— Afedersiniz, dedi, acaba tablonun ressamı kim?

Rehber şöyle bir yutkundu, gerçeği söyleyip söylememek konusunda kısa bir tereddüt geçirdi, sonunda:

— Amerikan eski Cumhurbaşkanlarından Johnson tablonun konusu hakkında ilk ilhamı vermiş olmasına rağmen tablo yerli basınımızın usta ressamları tarafından kollektif olarak hazırlanmıştır, dedi.

Rehber daha sonra turistleri sol tarafdaki panonun önüne götürdü.

— Burada da kahramanımıza ait ünlü veciz sözler vardır, şu söze bilhassa dikkatinizi çekerim, zira bu söz mantık bilimine yeni ufuklar aşmıştır. Sözü İngilizceye çevirdi: DÜN DÜNDÜR - BUGÜN DE BUGÜNDÜR!...

Kısa bir sessizlikten sonra ilk konuşan Michel oldu:

— Çok güzel, dedi, dün dündür, bugün de bugündür...

Henrik, Michel'in konuşmasını sürdürdü:

— Öyleyse yarın da yarın olur,

Samuel de geri kalmadı:

— Üç gün sonra da pazar olur, dedi.

Johan:

— Öyleyse, dedi, ongün sonra da...

Sözün gerisini müze bekçisi Hıdır tamamladı:

— Ongün sonra da aybaşı olur,

Genç Maria,

— Ah! Dedi, Ne güzel bir mantık yürütme şekli, şimdiye kadar hiç düşünmemiştim, oysa Felsefe - Mantık öğrenimi gördüm ben!...

Rehber bu övgüden son derece memnun, değneğini ikinci özdeyişin üzerine uzattı.

— Bakınız burada da SOKAKLAR YÜRÜMEKLE AŞINMAZ yazıyor.

Bazı turistler not defterlerini çıkarmışlar özdeyişleri büyük bir özenle yazmaya başlamışlardı.

Danimarkalı Nielsen Rehbere dönerek,

— Ama böyle şey olmaz, dedi, yürüyerek sokaklar aşınır,

— Unutmayınızki kahramanımız hem çok akıllı, hem de liderdi, eğer o «Yürümekle sokaklar aşınmaz» dediyse bunda muhakkak bir keramet vardır. Hem çok yürürsek sokakdan önce ayakkabılarımız aşınır, değil mi?

Nielsen direndi:

— Hayır aşınır, dedi, ben yol inşat mühendisiyim.

Rehber gülümsedi:

— Unuttuğunuz bir nokta daha var sayın Nielsen, kahramanımız da mühendisdi, hem de inşaat mühendisi!...

Nielsen «Ya!...» deyip susdu.

Maria elini bir başka özdeyişin üzerine uzatıp da ne anlama geldiğini Rehbere sordu.

— İTİ - İTE KIRDIRIYORUM!

Rehber bir müddet düşündü, bunu, dedi, size açıklamam çok güç. Bu söz ülkemizin özel siyasî koşullarını ve hükümet etme yöntemini anlatmaktadır...

Turistler özdeyişler yazılı panonun önünden geçip duvarlardaki resimlere bakmaya başladılar. Bu resimlerin çoğu iki sahneyi veriyordu. Birinci sahnede kahraman elinde makas bir kordeleyi kesiyor, ikinci sahnede yüzünü üzüntüyle buruşturmuş, önünde bir deve ya da koyun kurban ediliyordu.

Özellikle kurban kesilen sahneleri gösteren resimler turistlere mitolojiyi hatırlatan bir etki yaptı. Büyük bir sessizlik içinde müzeyi gezdiler. Resimlerdeki kahramanın yanında sık sık görülen kırat hakkında bilgi aldılar. Müzeden çıkarlarken kapıyı boydan boya kaplamış bir yazı dikkatlerini çekti. Rehber o yazıyı da çevirdi: BARAJLAR KIRALI MÜZESİ!...

İsveçli Henrik, Rehbere,

— Fakat içerde hiç baraj resmi, ya da maketi görmedik, dedi. Rehber:

— Görmediniz, çünkü her hafta bir baraj temelini atan kahramanımız, barajları hep temel seviyesinde bırakmıştır, dedi.

Mühendis Nielsen hayretle başını kaldırdıysa da az önce yolların aşınması konusundaki tartışmada yenik düştüğünü hatırlayıp, susdu.

Turistler topluca gezdikleri arabalarına giderlerken Rehber:

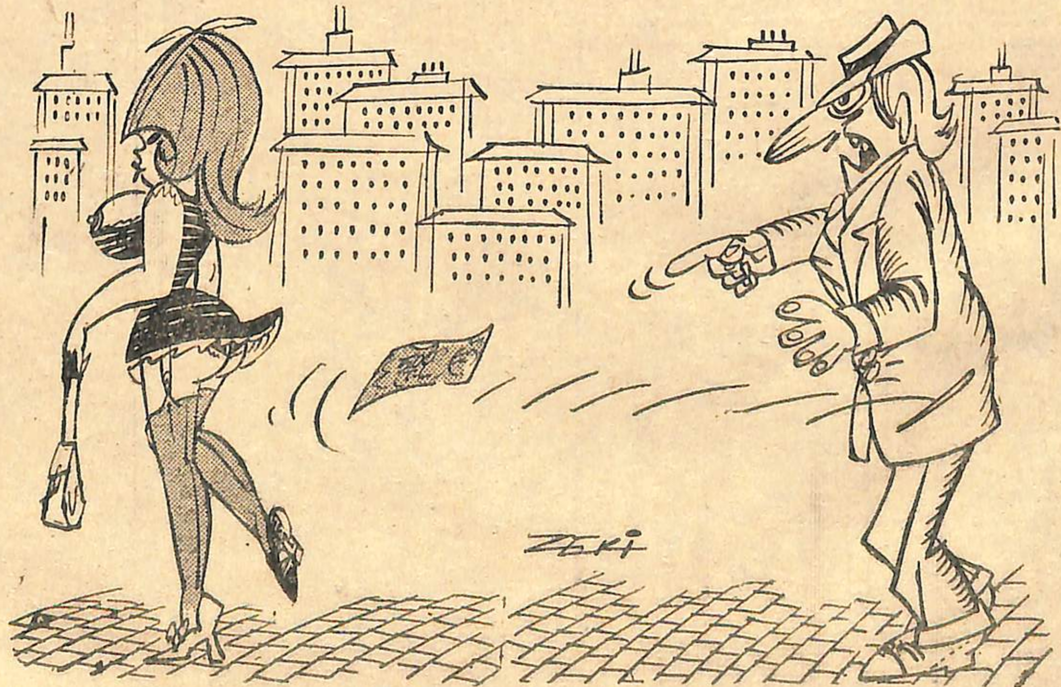
— Eğer kahramanımızla bizzat tanışmak isterseniz Ankara'ya gitmelisiniz, diye son bilgiyi verdi.

Arabada kısa bir tartışma oldu. Oybirliğiyle gezi programını değiştirip Bergama — Kuşadası — Bodrum gezisinden vazgeçerek arabalarının yönünü Ankara'ya çevirdiler.

Bütün turistler bir an önce Ankara'ya ulaşıp az önce müzesini gezdikleri kahramanla tanışmak için can atıyorlardı...

İbrahim KAYNAR

— Bazı turistler fuhuş yapıyor —

— Gel buraya o turist değil!...

Bir Turistin anıları

Vedat Saygel

Tanımadığım bu ülkeye daha ilk adımımı atarken, babamın ülkeler ve insanlar hakkındaki yanılmaz bilgisine bir kez daha hak verdim. Adam bana, «Beş parasız bir tatil geçirmek istiyorsan, turizm cenneti Türkiye'ye git» demişti. «Tarihî yapıtların en değerlisi orada. El değmemiş güzellikler orada. İnsanın konukseveri orada. Sevgi orada, coşku orada. Yalnız konuşurken söylemek istediklerini değil, onların duymak istediklerini dile getireceksin.»

«Örneğin karşılayanlara Türkçe bir Merhaba de, canlarını al! Gerçekten öyle oldu. Uçak yere konarken, biz havalanmıştık bile! Davul zurnalı bir kalabalık, «Yahu bu adam Türk dostu be!» diyerek karga tulumba götürmeye başladı. Taksi tutmaya falan gerek kalmadı. Bir insan selinin omuzları üstünde şehre kadar taşındı.

«Otel» diyecek oldum, odam çoktan ayrılmış. Gazeteciler çevremi sarmış, neler sormuyorlar ki?... Kıbrıs konusundaki görüşlerimi soranlar mı istersiniz, Ege sorununun nasıl çözümlenmesi gerektiğini soranlar mı?... Adı edilen şeyler neydi acaba? Yiyecek mi, giyecek mi, tatlı mı, tuzlu mu?.. Babamın öğütlerini dikkate alarak saksıyı çalıştırdım. «Kıbrıs konusunda siz ne düşünüyorsanız, benim düşüncem de aynıdır» dedim. «Ege ise sizin için vazgeçilmez bir değerdir.»

Bir pot kırıp kırmadığımı anlamak amacıyla çevreme kulak kabarttım ki, yer gök inliyor! Alkış kıyâmet! Gazetecinin biri, «Türkiye'yi nasıl buldunuz?» diyor. Henüz kendimi bulamadım ki... Bir rastlantı sonucu desem, bozulacaklar. «Cennet bir ülke» deyiverdim. Bir başkası da «Müslüman olmayı düşünüyor musunuz?» diye sormasın mı? Babamın sözlerini ansıdım: «Kıbrıs bir, müslümanlık iki» demişti. «Başka sorunları yok. Çok darda kalırsan bir de Atatürkçüyüz dedin mi, akan sular durur!» Tüm bildiklerimi sıralayıverdim.

Kişisel yönetimimi bu dost insanların ellerine bırakmıştım artık. Kendimde değildim. Otel odasına götürüldüğümü hayal meyal hatırlıyorum. Sırtımdakileri çıkartıp başka giysiler giydirdiler ve daha dinlenmeme fırsat kalmadan süslenmiş bir arabaya bindirdiler.

Gezdirdiler, gösterdiler, yedirdiler, içirdiler, sonra bir açıkhava otelinde onuruma bir eğlence partisi düzenlediler. Hep onlardan harcanması gerçekten üzmüştü beni. Kelleyi bulduğum bir sırada garsonu çağırarak «Hesap» dedim, kasap geldi. Sonrasını hiç, ama hiç hatırlamıyorum!..

Bu durumda kaç gün kaldım bilmiyorum. Kendime geldiğimde hâlâ yataktaydım ve bu dost insanlar başucumda nöbet tutuyordu. Çok duygulandım. Türkiye herşeyi ile gerçekten bir turizm cenneti. Ne var ki ödeme sistemi hiç hoşuma gitmedi. Elini cebine attın mı, «Yoo, senin paran burada geçmez» diyorlar ve insanın çıkıntılı kısmının ucundan borcun oranında birazcık kesiveriyorlar!.

★

Karşılanmamdaki törenle ülkeme uğurlanırken, bu dost insanların omuzlarında ödediğim hesabın acısıyla kıvranıyordum!...

SON

★

YAZAN: ERHAN TIĞLI

KOMİSER COLUMBO

çok şüpheli bir ölüm

ÇİZEN: NİYAZİ YOLTAŞ

ZAM

Mebuslar zam istiyor... Zamlar kurban istiyor!...

PAZARTESİ :

«Verimli araziler toprak reformu dışında bırakılıyor.»

Kumu var kayası var
Bitmedi dahası var
Sana sıra gelir mi
Dünyanın ağası var!

Ha gayret

Japonya, motorlu araç yapımında Amerika'dan sonra ikinci sırayı almış.

Sanayileşmiş ülkelerle atbaşı gidiyoruz desenize... Onların başarısı, motorlu araç yapımında...

Bizimki, motorlu demeç atımında!...

SALI :

«Bir eşek, sahibinin 12 bin lirasını yedi.»

Ne demiş ünlü kadı
Başkadır para tadı
Yemekten vazgeçer mi
Eşek de olsa adı?

Hüner mi

Eski şampiyon, şimdiki milletvekili Mustafa Dağıstanlı, «Bugünkü halimle bile 48 kilodan ağır sıklete kadar Millî Güreş Takımının tümünü tuşa getiririm» diyor.

İş sanki... Onu herkes yapıyor anam babam... Gücün yeterse yetiştir bakalım rakibini yenecek bir adam!.

ÇARŞAMBA :

«İtalya'da evlerini depremde yitiren 100 bin felâketzedeyi barındıran çadırları bu kez de sel aldı.»

Salladın, gitti hane
Döküldük tane tane
Çadır bulduk sel verdin
Nedir yediğin nane!

Ne günlere kaldık

Salvador Genel Kurmay Başkanı Amerika'da silâh kaçakçılığından tutuklanırken, Guetemala Emniyet Genel Müdürü de aynı ülkede mendil çalarken yakalanmış.

Adı geçen ülkelerdeki silâh kaçakçılarıyla yankesicileri doğrusu kutlamak gerek. Sizinle mücadele eden yüksek mevki sahiplerine mesleği ne çabuk öğretmişsiniz mübarek!..

PERŞEMBE :

«Ateşkes ilân edilen Lübnan'da günde ortalama 200 kişi ölüyor.»

Süngüleri takmalı
Siperlere yatmalı
Tüm nüfus tükenmeden
Savaşmaya bakmalı.

Bilsek durur muyuz

Yurdumuza gelen yedi kişilik uzmanlar topluluğu açıklıyor:

«Türkiye kalkınma türünü açıklayacak, Avrupa yardım edecektir.»

Eyvaaah, yandık ki ne yanmak!.

Kalkınma türünü kendimiz bilseydik eğer, 20 yıldır yerimizde sayar mıydık birader?

Bir 20 yıl da siz bekleyin bakalım!

CUMA :

«Kahve yokluğu sürüp giderken cezveye zam geldi.»

Şöyle dolaştık gezdik
Dönen dolabı sezdik
Bir zam kasırgası ki
Canlarımızdan bezdik!

Kopukluk

Eh, İtalya'daki depremin suçluları bulunmuş: Avrupa ile Türkiye...

Efendim bunların ters yönlere kaymaları başta İtalya olmak üzere pekçok ülkenin sallanmasına yol açıyormuş.

Aslına bakarsanız, içerdeki çalkantı da ondan değil mi?

Yeri geldikçe göğsümüze vura vura «Avrupalıyız» deriz, sonra gözlerimizi yumup burnumuzun doğrultusunda gideriz!

İtişme, sürtüşme başladı mı kıt'a da, ülke de sallanmaya başlar elbet.

CUMARTESİ :

«Gümrüklerdeki 504 cins inek sınırdışı edilecek.»

Sanki burda hayvan yok
Sen tut yabancıyı sok
Evden çıkamaz olduk
İneği insandan çok.

Tam yeri

72 yıl önce Amerika'ya gidip yerleşen 90'lık yurtdaşımız, «Amerika'da ölmek istemiyorum, Türkiye'ye ölmeye geldim» diyerek köyünü aramaya başladı.

Allah Allah!... Adamcağız şeytana mı uydu, hergün birkaç kişinin kazaya kurban gittiğini mi duydu?..

PAZAR :

«Avrupa'daki komisyoncu firmalar, Türkiye'ye kredi açmak için gazete ilânı ile para arıyormuş.»

Deşildikçe yaramız
Açılıyor aramız
Avrupa'ya ne çabuk
Gitti bizim paramız!

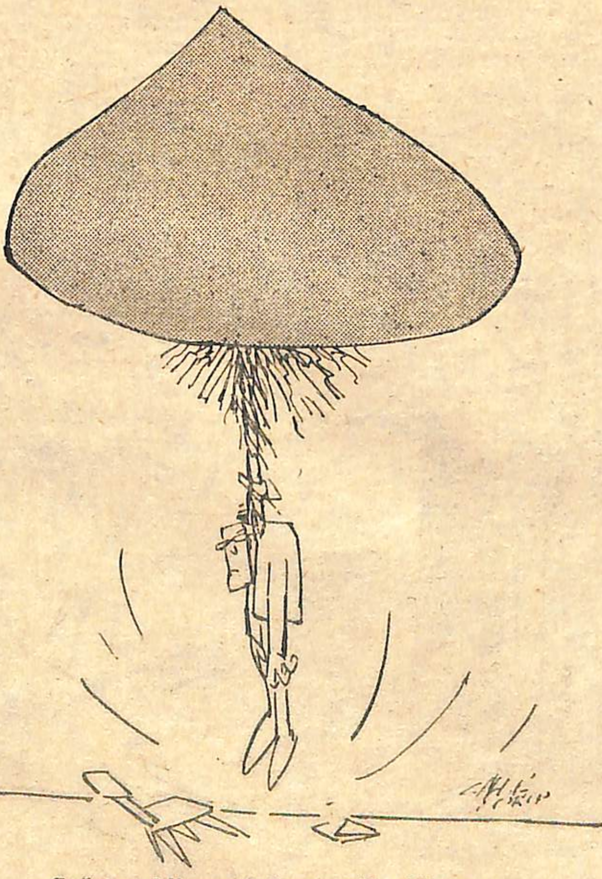
Bir dostluk daha

Konuşmasından ötürü Danıştay Başkanını suçlayan AP. Genel Başkan Yardımcısı Yıldırım, «Anayasanın biraz daha değiştirilmesi lüzumuna inanıyoruz» diyor.

Değiştirin bakalım. Zaten değişmedik birazcığı kalmıştı. İstediğiniz düzeltmeyi yapın, keyfinize bakın!.

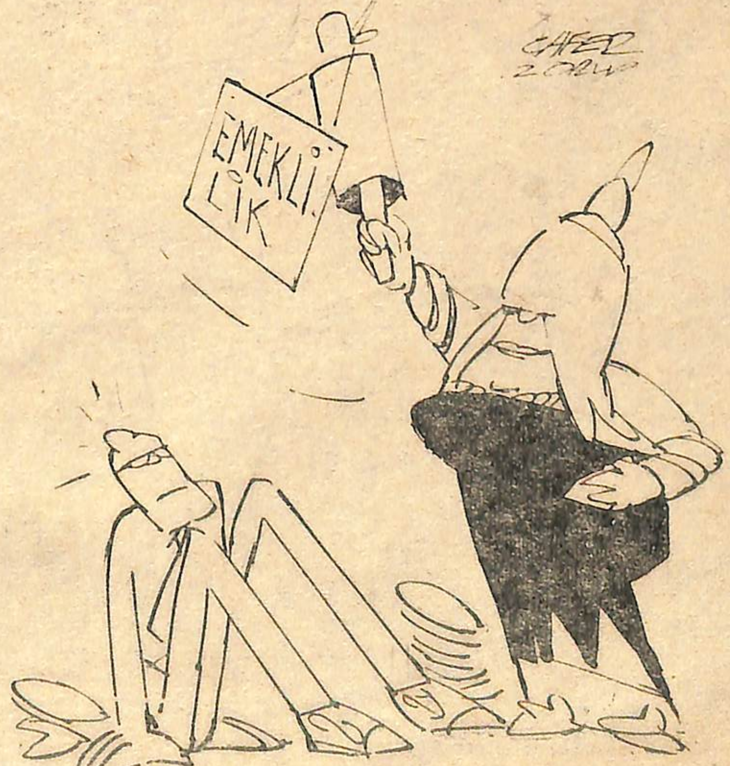
Sizlerin bulunduğu yerde Anayasanın ne işi var efendim?..

Vedat SAYGEL

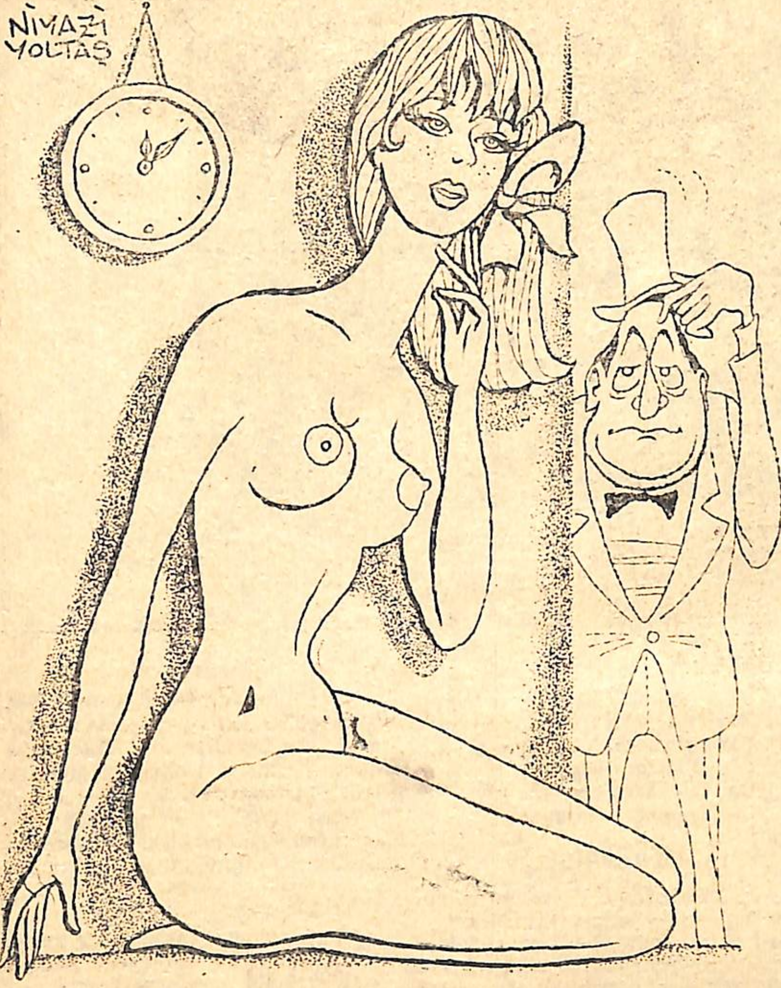

— Soğanın kilosu 15 liraya yükseldi —

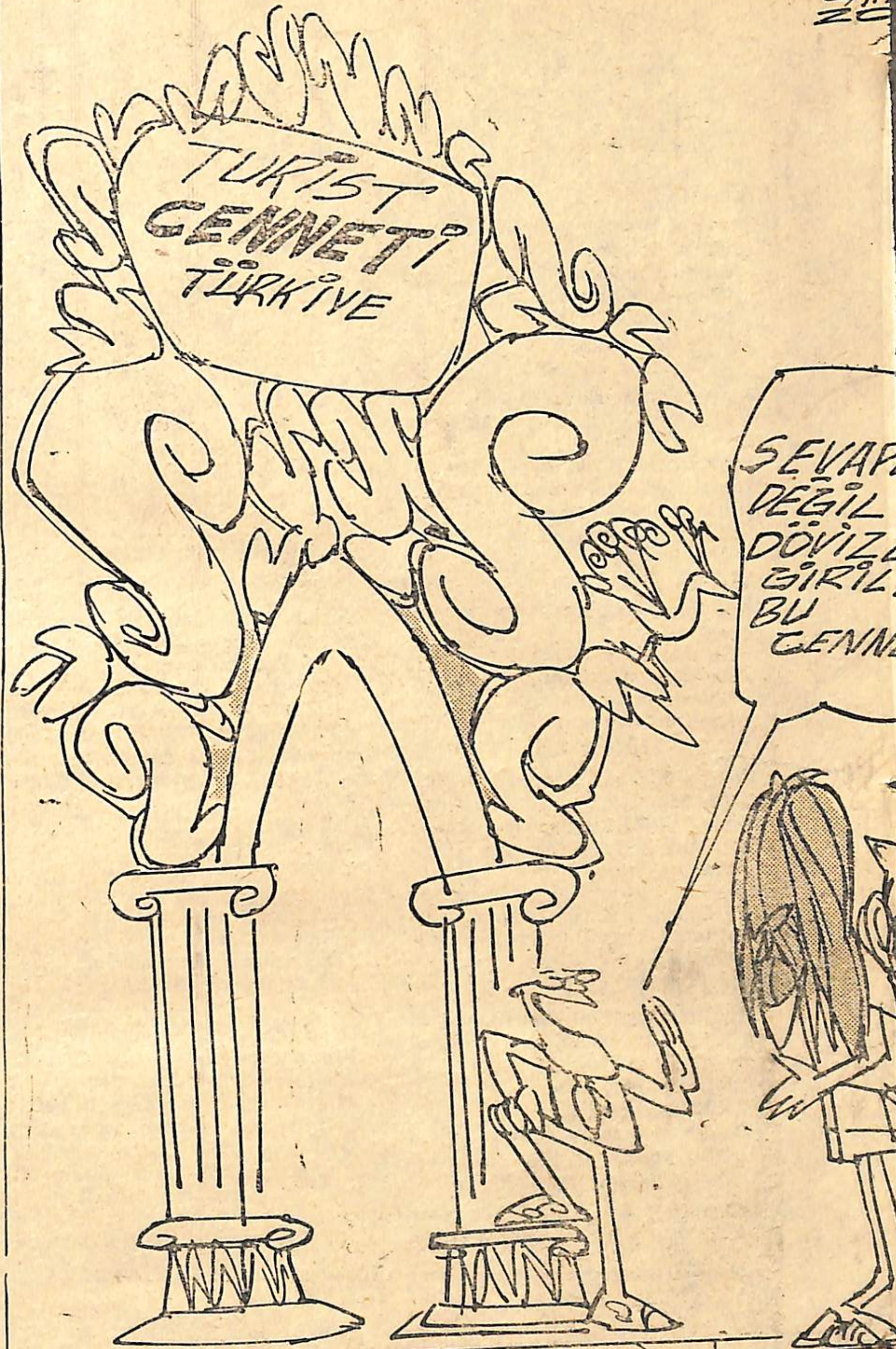
Kadınlar 20 yılda emekli olacak — Gazeteler —

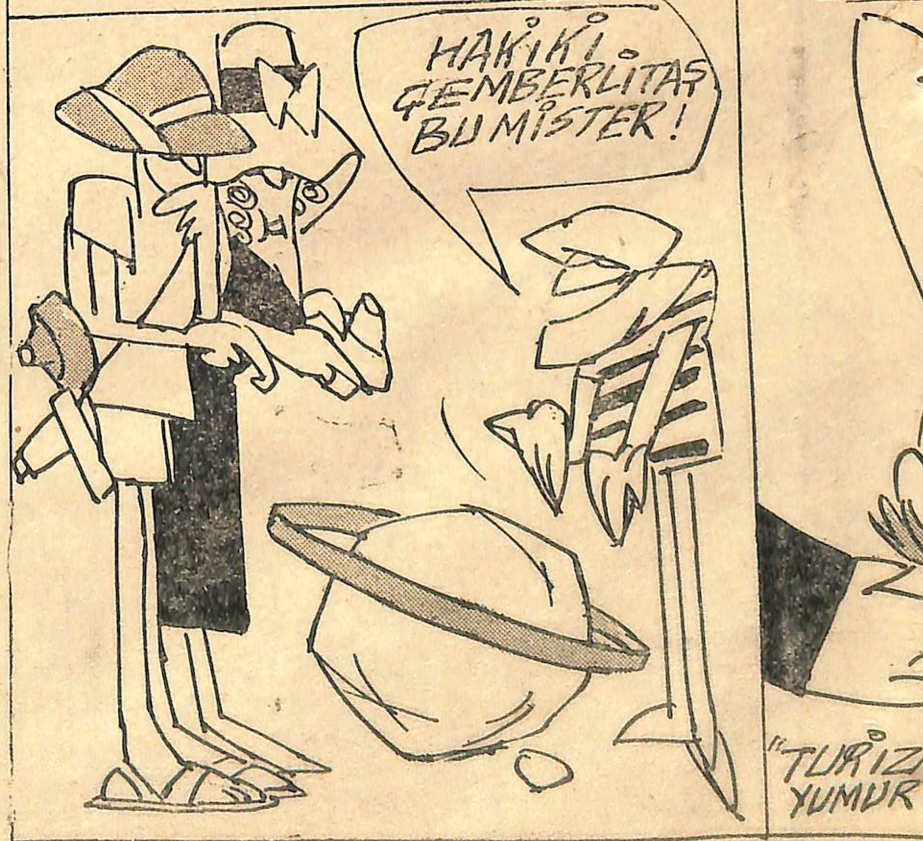

—Çıktık açık alınla 20 yılda her savaşdan!...

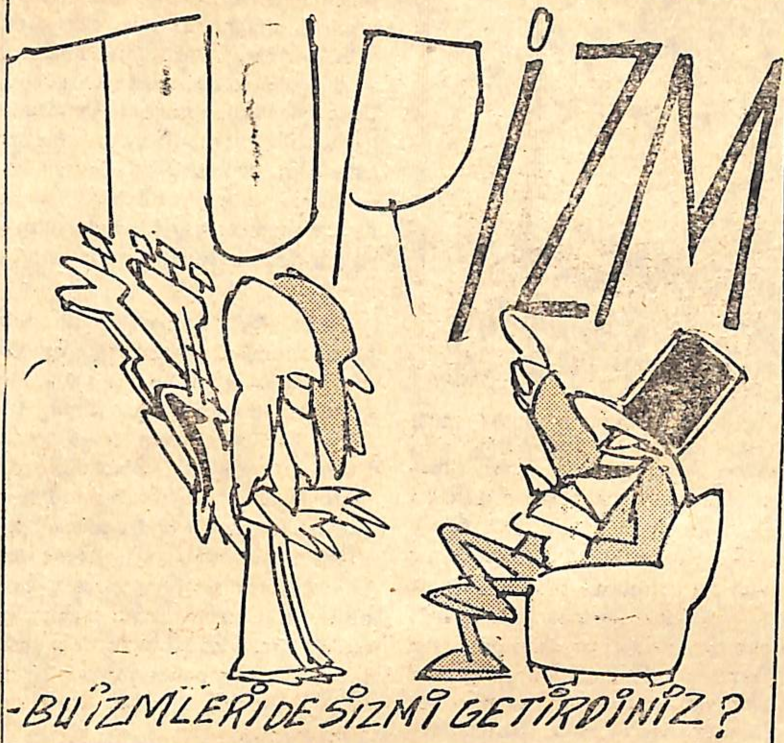
KADIN — Doğrusu iktidardan düştüğünü bilseydim bu saate kadar beklemezdim!...

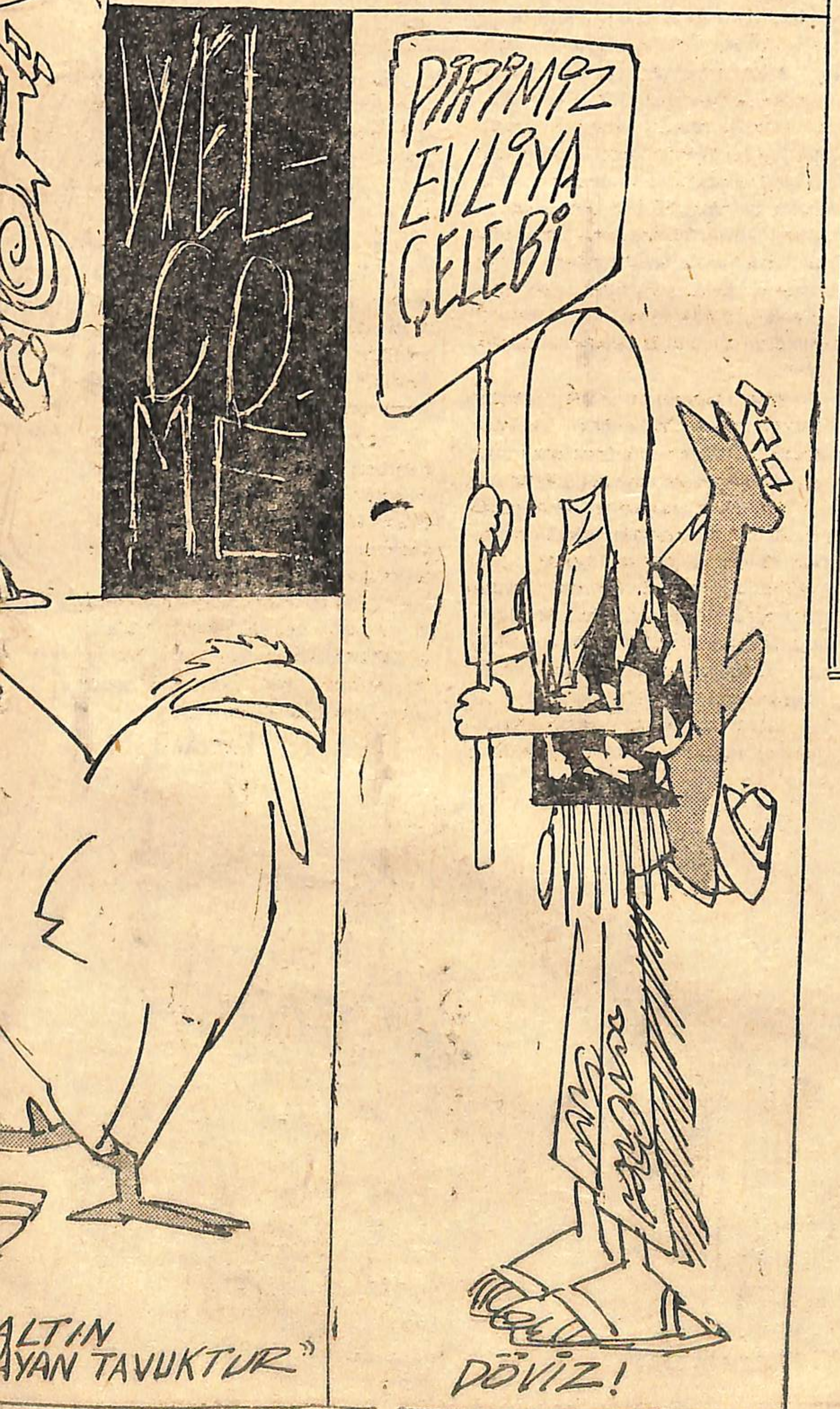

— Hava atıyor!...
— Ah bende şu kilolarımı atsam!...

KADIN — Korkma sevgilim, hırsız giderken paraları almayı unuttu!...

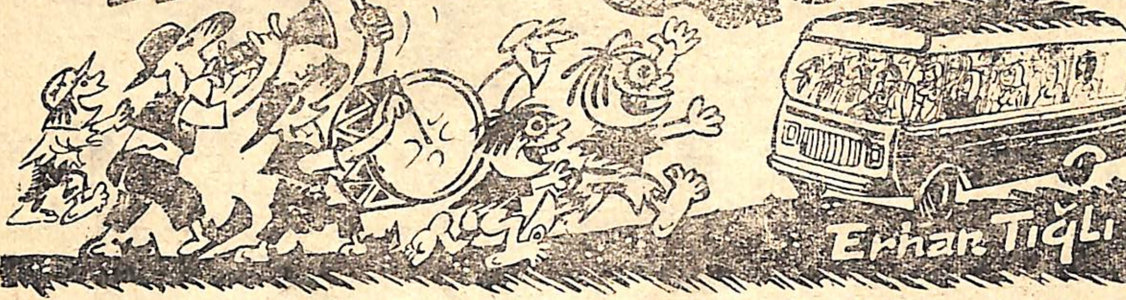

— Sen başka yerde içmişsin... Bir dubleden fazla vermem!...

DOKTOR — Görüyorum ki, göğüs reflekslerinz sinirlerinizden daha mükemmel!...

KÖYDE büyük bir telaş vardı. Muhtar, kooperatif müdürü sağa sola koşarak emirler yağdırıyorlar, ortalığı toza dumana katıyorlardı. Fırında kuzular kızartılıyor, evlerde yemekler pişiriliyor, bahçelerden meyvalar kopartılıp tepsilere diziliyordu. Bu köyün yabancısı olduğum için bu telaşa, hazırlığa bir anlam veremedim.

Yengem gülerek:

— Köyümüze inceleme heyeti gelecekmiş de ondan bu hazırlık. Yoksa başka zaman hiç bir hareket görülmez bizim köyümüzde. Hele geceleri ölü sessizliğine bürünür, bürünür, ama bu gece davullar zurnalar yeri göğü inletecektir inceleme heyetinin sayesinde. Keşke böyle heyetler her zaman gelse de köyde canlı olduğunu anlasak, dedi.

Bir süre sonra gürültü patırtı daha da arttı. Çocuklar yalın ayak başı kabak:

— Turisle geliyo, turislee!... diye bağırışarak köy yoluna koştular.

Muhtar sinirinden domates gibi salçalaşarak:

— Susun ülen, ayıp olur, fazla se etmeyin, hem içinizde giyimi kuşa mı olmayanlar turislere görünme sin, menfi propoganda olur sonra, diye arkalarından koştu. Kılıksız gördüğü birkaç çocuğu yakaladı, zorla evlerine geri gönderdi.

Otobüs korna çala çala köy meydanına geldi. Davul gümler, zurna zırlarken turistler birer ikişer otobüsten inmeye başladılar. Hemen çocuklar inenlerin çevresini aldı, gelenleri Merih'ten gelmişçesine süzmeye koyuldular.

Muhtar, elinde bir buket çiçek ortaya çıktı. Çocukları:

— Dağılın ülen, dağılın, hiç adam görmediniz mi, niye bakıyorsunuz öyle, ağzı açık ayran delisi gibi. Çekilin önümden, diye azarladı. Yüzüne yapmacık bir gülücük yerleştirerek turistlere sokuldu, iki büklüm eğilerek:

— Buyrun, hoş geldiniz köyümüze. Gud morning, hello, diye elini salladı. Çiçekleri güzel bir turist kıza sundu, elini sıktı, memnun memnun çevresini süzdü.

Kooperatif müdürü kalabalığı yararak turistleri karşılamaya koştu. Onun da elinde bir buket çiçek vardı. Elindeki çeçeği kime vereceğini bilemedi önce. Sonra o da güzel bir kız yakaladı ve buketi ona verdi, elini sıktı, gülerek:

— Hav du yu du matmazel, dedi, yabancı dil bilgisini ortaya koydu.

Turist alayı, arkalarında çoluk çocuk, genç, ihtiyar; evlerin pencerelerinde kadın, kız olmak üzere köyde bir iki tur attılar ve köy kahvesine oturarak kahve, çay içtiler. Köy gençleri özellikle mini etekli turist kızların çevresinde çember olmuşlardı. Belledikleri bir iki yabancı kelimeyle onlarla konuşmaya, ahbablık etmeye çalışıyorlardı. Köy, deniz kenarına yakın olduğu için hepsinin de gözü açıktı. Bu konuda epeyce görgüleri, bilgileri vardı. Ama yaşlılar hâlâ böyle şeylere alışamamışlar ve aralarında şöyle konuşmaya başlamışlardı:

— Bu turistlikçilik köyümüzün ahlâkını bozacak be, şunlara bakın, delikanlılarımız gızların içine girecekler nerdeyse. Kötü bi şey yapmaya kalkmasalar bari...

— He ya!... Şunlara bak, heç garı kısmı gavede oturu mu böyle sereserpe.

— Yarın bizim garıla da bunladan görüp gavede oturmaya kalkasa ne etcez?

— Aman Allah etmesin, ağzından yel alsın!...

Akşam olunca köydeki ilkokulun bahçesinde donatılmış olan yemek masalarına geçildi, renkli fenerlerin altında yenildi, içildi. Masa süsleme işini ve servisi köy ekonomisi öğretmenleri düzenlemişlerdi ve turistlere yabancılık çektirmemek, ne kadar iyi batılılaştığımızı göstermek için ellerinden geleni yapmışlardı. Oysa bir yer sofrası daha da ilgiyi çekerdi. Köye de daha uygun düşerdi ama kimse bunu akıl edememişti. Turistler ve köyün kalburüstü büyükleri yiyip içerken çocuklar, gençler ve bu şerefe nail olamamış kişiler karşıdan onları seyrediyorlardı. Yemek geceyarısına dek sürdü, kasa kasa biralar, şaraplar eridi, plâklar, teypler çalındı, eğlenildi, gülündü. Hattâ dans edenler oldu. Köyün birkaç tahsilli genci medeni cesaret gösterdiler, turist kızlardan bazılarını dansa kaldırarak, kuytu köşelere çekip peşrevler, elenseler çekerek çağdaş uygarlık düzeyine eriştiğimizi cümle âleme kanıtladılar!

Yemek tepsilerinin çoğu yarım bırakılmış ve bir kenara kaldırılmıştı. Turistler hora tepmeye, dansa, eğlenceye vermişlerdi kendilerini. Yemekleri deminden beri ağızları sulanarak seyreden çocuklar fırsatı kaçırmadılar, kedilerden, köpeklerden önce davranarak tepsilerin başına üşüştüler. Bir kaç turist bu manzarayı(?) kaçırmadı ve fotoğraf makinesine davranarak olayı canlı bir anı olarak resimledi.

Fotoğraf makinası ortaya çıkınca poz poz hatıra fotoğrafları çekilmeye başlandı.. Bir turist kız bir Türk gencinin kucağına oturarak resim çektirdi. Bizimkinin ağzı beş karış oldu. Bu resmi ilerde bir çapkınlık belgesi olarak gösterecekti besbelli. Dans edenler resimleri çekilirken daha da samimileşiyorlar, pişmiş kelle gibi sırıtıyorlardı. Derken gece yarısı oldu ve turistler daha önce saptanmış köy everinde yatmaya gittiler. İlk karşılama töreni böylece sona erdi.

Ertesi günü duyduk ki turistler plâja gitmişler. Akşama doğru geldiler. Ertesi günü tekrar plâja. Bu işlem böyle birkaç gün sürdü. Turistler güya köye gelmişlerdi «inceleme» maksadıyle ama daha çok plâjı, denizi inceliyorlardı nedense! Köy onlar için bir otel, bedava yiyip içtikleri bir hayrat yeri gibiydi sanki. Ama bizimkiler bu gerçeği göremiyorlar, turizme, vatan hizmet etmenin, geleneksel Türk konukseverliğini göstermenin gururu, kıvancı içinde beylik danalar örneği dolaşıyorlardı...

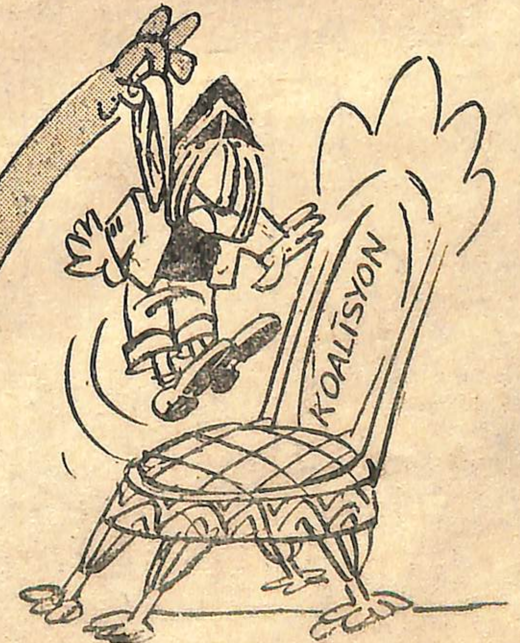
Bir rastlantı bana bu inceleme gezgincilerinin iç yüzünü gösterdi. Köyden ayrılmış ve bir otobüse binerek İzmir'e doğru yol almaya başlamıştım. Otobüste köydeki inceleme gezisi üyelerinden birkaçı vardı ve aralarında şöyle konuşuyorlardı:

— Bu sefer de kandırdık köylüleri. Valla şu turizm davası çıkalı epeyce yolumuzu bulduk ha. Size turist getiriyoruz, köyümüzü inceleyecekler, turist gelmesine yardımcı olacaklar diye aldatıyoruz safları, yiyip içiyoruz bedava tarafından.

— Tabii yaa... Zavallılar köylerine gelenlerin hepsini yabancı turist sanıyorlar. Oysa çoğu kendileri gibi Türk be! Şu hipi modası çıkalı yerli yabancı ayırt edilemiyor ki, nereden anlasınlar işin iç yüzünü?

— Şimdi İzmir'e gideriz, oradan bir inceleme heyeti daha ayarlarız, şu tirizm sezonunda böyle birkaç voli vurduk muydu kışın yan gelir yatar, keyfimize bakarız...

Erhan TIĞLI

— Her şeye zam geldi... Üç oy'la burada kalamazsın!...

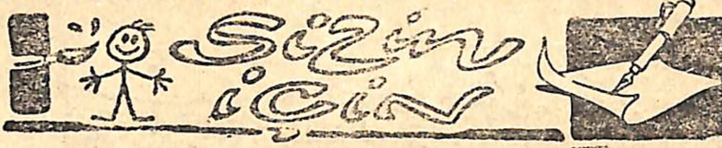
SOSYETE KÂZIM

KADIN VE SAAT

Adamın biri bir gün, çalıştığı saat şirketinin bir anket düzenlediğini öğrenince; eline kalın bir defter alarak, sokak, sokak dolaşmaya başlar. Anketin konusu kadın ile saat arasında ne gibi bir farkın olduğudur. En iyi farkı bulan mükâfatlanacaktır.

Aradan üç gün geçer, beş gün geçer, on gün geçer, derken dolaştığı yerlerden bir türlü, tam istediği şekilde bir anket dolduramaz. O gün de anketin son günüdür. Biraz dinlenip, bir bardak çay içmek düşüncesiyle, deniz kıyısındaki bir çay bahçesine oturur. Fakat; gelin görünki, masada gayet güzel giyinmiş, bütün dikkatleri üzerinde toplayan güzel bir kadın; gözlerini adamın gözlerine dikmiş, aşk teklif edercesine mutlu bir ifade ile bakıyor. Adam da aynı şekilde kadına bakarak karşılık verir. Bir müddet geçtikten sonra artık dayanamaz. Oturduğu masadan kalkıp, kadının yanına gider. Lâf lâfı açar, konuşa konuşa iyice samimi olurlar. Adam anketi ve kazanacağı parayı çoktan unutmuştur. O gece kadını alır, birlikte bir gazinoya giderler...

Ertesi gün adam çalıştığı saat şirketine dönüp de, patronun karşısına çıkınca aklı başına gelir.

Patron daha hiç bir şey söylemeden:

— Ne oldu, der. Kadınla saat arasındaki farkı buldun mu?

Adam bir görevi yapamamanın ezikliğiyle, başını öne eğer, biraz durduktan sonra, aklına akşam birlikte olduğu gelir. Birdenbire:

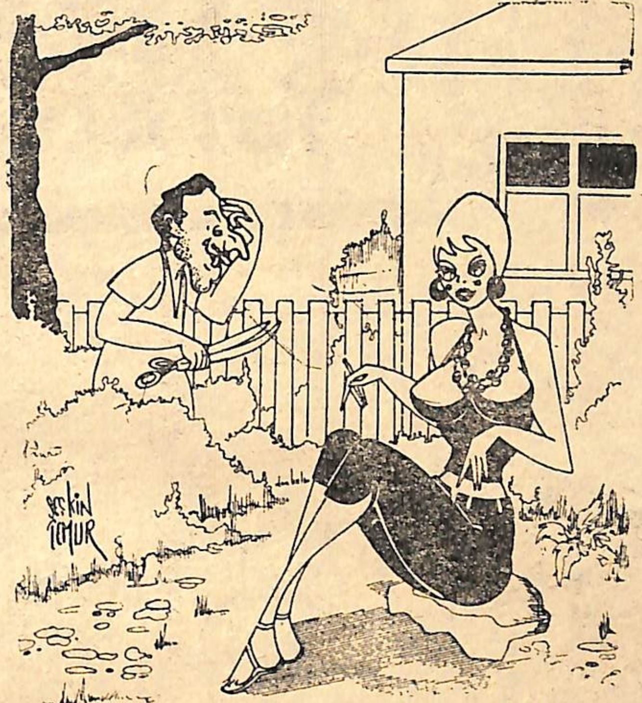
— Evet buldum, der.

Söyle bakalım öyleyse, neymiş?

— Saat zamanı haber verir, kadın ise unutturur.

Böylece adam, patronu tarafından mükâfatlandırılır.

Hüseyin Avni DEDE
P. K. 511 Karaköy/İSTANBUL

— Hani bana ot yoldurmayı öğretecektin!...
(Seçkin Temur — ANKARA)

GEÇ OLDU

Söz sözü açmış, sohbet uzamıştı,
Gece konuklar fazlaca kalmıştı.

Ufaklık Aylâ'nın uykusu çoktu,
Fakat konukların gidesi yoktu.

Aylâ esneyip dururken, bir ara,
Sokuldu, deyiverdi konuklara:

«Hay kopsun çeneniz, artık gidin siz,
Uykumuz geldi, yatmak isteriz biz...»

VEYSEL KARASOY
PTT Memuru — Denizbostanlısı/İZMİR

— Ulan aranızdan hangi herif 201 no. daki hastaya kuvvet şurubu verdi?...
Refik TİNİS — ANKARA

KARIM...

Çalımına - sesine
Kürküne - makyajına
İkibin lira yetmez ayda
Benim güzel karıma...

Her çarşıya çıkışında
Parayı hep az buluşunda
Asık suratına güler yüzle - bakarım
Bir başkadır inanın - benim karım...

M. EROL POLAT — İst.

NE OLURMUŞ?

Cengiz Bey isimdeki arkadaşımız, ilerlemiş yaşına rağmen bir türlü evlenemiyor, korkuyordu adeta evlilikten.

Birgün yine evlilikten söz açıldı. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Kimi evlilik sultanlıktır derken kimide esarettir diyordu. Derken sözü Reşat bey aldı.

— Boş ver oğlum sen onlara evlen, evlen bakarsın şans bu ya mesut oluverirsin, şayet tersi olursa filazof olursun yada, yada.. Diye teklemeye başlayınca, arkadan Ahmet bey patladı:

— Yada tımarhanelik olursun!.

Yılmaz KOCABALI
Tariş İstanbul Şubesi

Yazısız

KAFA VE GOL

Birgün, öğretmenler odasında bir gece önceki futbol maçı üzerinde konuşuyorduk. Bir ara arkadaşlardan biri:

— Dikkat ettiyseniz Avrupa'da gollerin çoğu artık kafa ile atılıyor dedi.

Bu söz üzerine, esprileri ile meşhur diğer bir arkadaş söze karıştı:

— Söyleyin bakalım, bu neyi gösteriyor?

Öğretmen arkadaşların her biri bir fikirle bu soruyu cevaplamaya çalıştılarsa da arkadaşı tatmin edemediler. Doğru cevabı yine kendisi söyledi:

— Hiçbiriniz bilemediniz. Bu, Avrupalıların, her şeyde kafalarını kullandıklarını gösteriyor!..

İbrahim TAŞKENT
Yenice Lisesi
Yenice/ÇANAKKALE

BALIK GİBİ

Bir gün baktık ki Fen bilgisi dersimize başka bir hoca girdi. Bütün sınıf şaşırmıştı, Hoca çok sinirli görünüyordu, çünkü yazılılarımız çok berbattı.

«— Çocuklar, dedi bu yazılılarımız çok kötü gitmiş, onun için gelecek yazılılarda başarılı olmanızı istiyorum! Dedi.

Sınıftan bir çocuk:

— Hocam ben iyi not bekliyorum diye itiraz etti.

Hocamız çocuğun yazılı kâğıdını çıkartıp okudu, gerçekten de çocuğun yazılı kâğıdı berbattı. Hocamız daha fazla sinirlenerek: «Gel lan buraya, diye çocuğu çağırdı ve gözünün üzerine iki tane tokat patlattı.

Çocuk yere yuvarlandı ve çırpınmaya başladı. Sınıftan bir kişi:

Ulan sudan çıkarılmış balık gibi ne çırpınıp duruyorsun; dedi.

Hocamız konuşan çocuğu çağırıp, ona da aynı şekilde tokat patattı,

«— Balık nasıl çırpınırmış gör bakalım... Dedi.

Bekir TİRYAKİ
Devrim ortaokulu 3-B — 492
GAZİANTEP

İBİŞ

Bir garibin Öyküsü

YAZAN-ÇİZEN
Aydın Aliustaoğlu

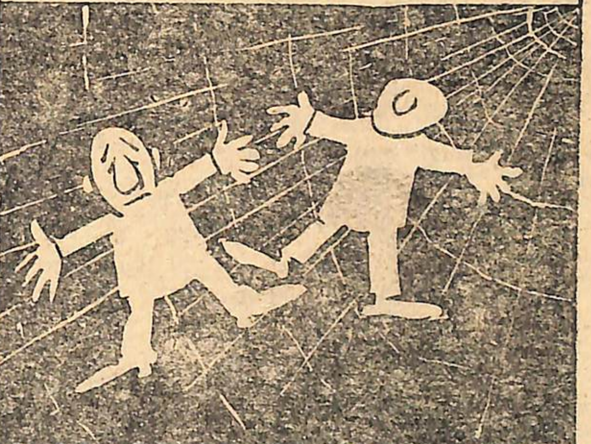

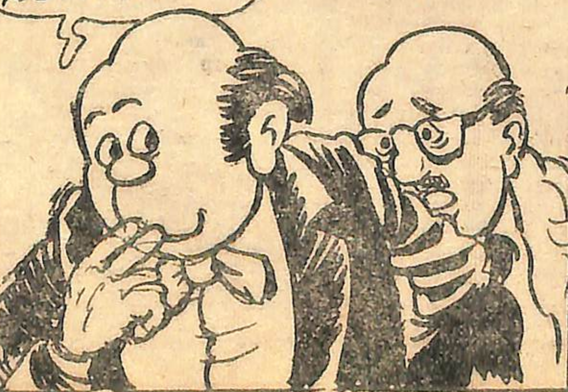

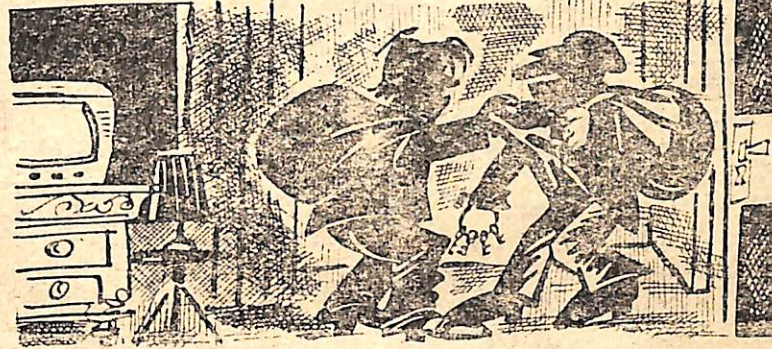

Yozyürek destanı

Sulhi Dölek

HIRSIZ KİM?

YOZYÜREK üç gün gözledi evi. Dördüncü günün gecesi, boynuna astığı çantayla demir parmaklıkların üstünden atladı.

Ses etmeden bekledi düştüğü yerden. Karanlık bir geceydi. Uzaktan gelen köpek ulumaları adamın içine korku salıyordu. Hele bu adam kötü amaçlarla bir başkasının bahçesine girmiş ve bununla da yetinmeyerek bu başkasının evine girmeye hazırlanıyorsa... Yozyürek, hırsızlığa kalkıştığı için mi, yoksa korktuğu için mi utansın, bilemiyordu. Hiç utanmamaya karar verdi.

Arka kapı, uysal bir kadın gibi başeğdi Yozyürek'in parmaklarına; tatlı bir inlemeyle açıldı. El fenerini yakıp mutfağı çabucak inceledi adamımız. Evde çoktandır yemek pişmiyordu besbelli. Bu da Yozyürek'in gözlemlerini doğruluyor, içini biraz olsun rahatlatıyordu. Bu rahatlıkla mutfaktan çıkıp koridoru geçti, salona girdi. Yelken bezinden yapılma torbayı çantadan çıkardı. Gümüşe benzettiği şeyleri doldurdu içine. Maymuncukla iki maymun dolabı açtı. Gözüne değerli görünen her şeyi aldı. Mücevherler yatak odasında olmalıydı. Yatak odası ise üst katta olmalıydı. Filmlerde az mı görmüştü? Filmler bir de neyin çalınmaya değer olduğunu ilk bakışta anlamayı öğretseydi! Dıştan göründüğü kadar kolay değildi hırsızlık Üstelik Yozyürek, filmlerdeki soylu duyguyu da bulamıyordu yaptığı işte. Sonra kendisini seyreden, becerikliliğine alkış tutan yoktu. Ayrıca bahçeye atladığında eline köpek pisliği bulaşmıştı. Yaşam neden filmlerdekinden böylesine farklıydı ki sanki?

Yatak odasına girer girmez bir şey indi kafasına. Can acısıyla bağırırken düşündü. «İşte bir ayrılık daha. Filimlerde birinin kafasına vurulduğunda adam bayılır. Ben bayılmadım. Üstelik de kafamda yumruk gibi bir şişlik oluşuyor.»

Kendini toplayınca, kafasına vuran gölgenin üstüne atıldı. Karanlıkta hırslı bir boğuşma başladı. Güçlüydü adam. Yozyürek, solugunun kesilmeye başladığını seziyordu.

«Bir anlaşma yapalım,» diye fısıldadı. «Sen beni bırak, ben de senin eşyalarını bırakıp gideyim.»

Yozyürek'in yakasına sarılmış olan eller gevşedi. Fırsattan yararlanan adamımız yumruğu savurdu.

«Dur!» dedi öbürü. «Vurma. Ben evsahibi değilim. Yanlışın var.»

Yozyürek geri çekilip fenerini yaktı. Karşısındaki adamın boynunda da kendisininki gibi bir çanta, elinde de kendisininki gibi yelken bezinden bir torba vardı. İkisi birbirlerine bakıp sinirli sinirli güldüler. İlk öneri Yozyürekten geldi.

«Yarı yarıya mı?»

«Yarı yarıya,» diye onayladı öbür hırsız.

Sessiz ve çabuk, yeniden işe koyuldular.

«Davranmayın, yakarım,» dedi korkutucu bir ses.

«Ne gece!» dedi Yozyürek. «Aynı eve üç kişi mi girdik yani?»

«Bu ses hırsız sesine benzemiyor,» dedi ikinci hırsız. «Hırsızızlar böylesine güvenli konuşamaz.»

«Doğru ya,» dedi Yozyürek. «Bu kez gerçekten evsahibi geldi galiba.»

«Dırlanmayın!» diye kükredi ses. Bir el ışığı yaktı. «Karşınızda bir yasa koruyucusu var.»

Yatak odasının kapısında dikiliyordu bekçi. Yozyürek mutfak kapısını açık bıraktığını hatırladı.

«Bırakın elinizdekileri yere.»

«İkisi, söyleneni yaptılar uysalca. Bekçi hain hain güldü. «Ne yapayım ben şimdi size?»

«Affet bizi bekçi baba,» dedi ikinci hırsız.

«Korktuğunu belli etme,» diye fısıldadı, dizleri titreyen Yozyürek.

«Heh-heh-he! Kuş gibi avladım sizi, kuş gibi.»

«Becerikliymişsin gerçekten.»

«Şimdi ben size ne yapayım keratalar?»

«Uzatma işte!» dedi, sinirlenmeye başlayan Yozyürek. «Gidelim karakola, bitsin bu iş.»

«Sen buna bakma bekçi baba,» dedi ikinci hırsız. «Uzat uzatabildiğin kadar.»

«Sizi götürünce garanti terfi ederim.»

«Terfi edeceksin de ne olacak sanki,» diye sözünü sürdürdü ikinci hırsız. Tecrübesi besbelli çokça fazlaydı Yozyürek'ten. «Şunları üçe bölelim, senin de gönlün olsun.»

«Sen beni ne sandım?» diye gürledi bekçi. «Namuslu bir bekçiye rüşvet vermeye kalkmanın ne demek olduğunu bilmiyor musun?»

Beriki bilmiyor olmalıydı «Sözümü geri alıyorum. Hadi gidelim'»

«Ağır ol biraz,» dedi bekçi. «Eğer bu sözü gerçekten namuslu bir bekçiye söylemiş olsaydın, seni kimsecikler kurtaramazdı. Neyse ki ben yoldan çıkmış bir bekçiyim.»

«İnanmam,» dedi Yozyürek. «Yoldan çıkmış bekçi olmaz.»

«Olur. Bu örgütün içinde bir tek namussusuz bekçi var, o da benim. Ötekilerin tümü namusludur. Ne yaparsın ki, bir çuval pirincin içinde her zaman bir taş bulunabilir.»

«Bunu duymak beni çok üzüyor,» dedi Yozyürek.

«Beni hiç üzmüyor,» dedi öteki hırsız. «Teklifimi kabul ediyor musun bekçi baba?»

«Kabul mabul etmiyorum. Üçe bölelimmiş!.. Lâf! Ben yarısını alırım, öteki yarısını siz ikiniz dilediğiniz gibi paylaşırsınız.»

«Amma da iş!» dedi Yozyürek.

«Yaşam gitgide zorlaşıyor,» diye söylendi öteki hırsız. «Katlanmak gerek.»

Torbalardan birini bekçiye uzattılar. Beriki ateşe değmiş gibi çekti elini. «Yok yok, böyle olmaz. Şimdi siz bu torbaları alıp kaçın, ben arkanızdan koşayım. İki sokak öteki boş arsaya geldiğimizde birini düşürürsünüz.»

«Ceymis Bond gibi bekçi,» dedi Yozyürek. Torbasını yerden aldı.

«Peki ya kaçarken torbayı düşürmeyi unutursak?» diye sordu ikinci hırsız.

«Unutursanız kıçınıza birer mermi yapıştırırım. İşte o zaman garanti terfi ederim. Ben bu işlerde yeni değilim oğlum.»

«Şapkam olsaydı çıkartıp önünde eğilirdim,» dedi Yozyürek. «Ne yazık ki yok. Üstelik eğildiğimde kafamdaki şişlik daha giriverdi odava. «Kulaklarıma inanamıyorum. Ortalık haydutlarla dolu. Üstelik canımızı malımızı korumakla görevli olan bekçi de haydut gibi davranıyor. Tefessüh etmiş bir toplumuz biz, vesselâm!»

«Ben her şeyden vazgeçiyorum,» diye torbasını yere bıraktı Yozyürek. «Karakola mı gideriz, yoksa biri sevabına beni vurur mu; artık ne olursa razıyım ben. Bıktım. Hırsızlık mı yapıyorum, işkence mi çekiyorum, belli değil.»

Bekçi, yan gözle şişman evsahibine bakarak ceketinin eteklerini çekiştirdi. «Bu koşullar altında sizin ikinizi de tutuklamak zorundayım.»

«Hiç bile değil,» dedi evsahibi. «Rahat bırak adamları. Eğer onları tutuklamaya kalkarsan, tüm marifetlerini yargıç önünde anlatırım senin.»

«Ne yapmamı istiyorsun peki» Malsahibi sensen karar ver.»

«Hiçbir şey yapma. Burada gördüğün her şey, değerinin çok üstünde sigortalıdır. Siz üçünüz düşündüğünüz plânı uygulayın, ben sigortadan parayı çekeyim; dördümüz de mutlu olalım.»

«Binbir gece masalı gibi,» dedi Yozyürek. «Ama ben yokum. Hem bu işin devamını ezbere biliyorum ben. Sigorta şirketini sen tırtıklayacaksın, onlar başka birilerinden yollarını bulacaklar, o başka birilerinin de daha başka birilerinden... Kazığın ucu dolaşıp benim nazik bir yerime girecek sonunda. Ben hırsızlıktan istifa ediyorum.»

«Ben de,» dedi ikinci hırsız.

«İkinizi de tutukluyorum,» dedi bekçi.

«Ben de senin gibi yoldan sapmış bir bekçiyi ihbar etmezsem!...» dedi evsahibi.

«Gülmek istiyorum,» dedi Yozyürek. «Ama denesem bunun yerine hüngür hüngür ağlamaya başlayacağımı da biliyorum.»

«Torbaları yüklenmekten başka çaremiz yok,» diye konuştu ikinci hırsız.

«Güzel,» dedi bekçi. «Size evin kapısına kadar izin. Sonra başlayacağım peşinizden koşmaya.»

«Gördünüz mü?» diye gülümsedi şişman ev sahibi. «Her şey yoluna giriverdi yine.»

Bu öyküyü olağan koşullardan burada bitirirdik. Ama suçluları cezasız bırakıp, bu yazıyı okuyabilecek küçükler üzerinde kötü etki yapmak istemedik. Olaya katılan dört kötünün cezalarını açıklamak zorundayız bir bakıma.

Yozyürek, zaten kafasına vurulduğunda almıştı cezasını.

Öbür hırsız, kaçarken düştü, dizi sıyrıldı.

Bekçi, eğilip yerdeki torbayı alırken omuzunda damar damar üstüne bindi.

Evsahibi, hırsızlık olayını polise bildirmek için telefonu çevirirken tırnağını kırdı.

İşte böyle sevgili küçükler...

Sulhi DÖLEK

Yozyürek'ten Yozlamalar:

Bu dünyada çalınanlar, öbür dünyada ateş olacak, çalmayı bile beceremeyenlerin sırtına yapışacak.

ARAP

— Arapça sağdan okunur azizim!...

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3, İstanbul
Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.

Fiyatı : 250 kuruş.

dünya

- KARYOLANIN ALTINDA BİRİ VAR!

- EVET HAKLISIN...

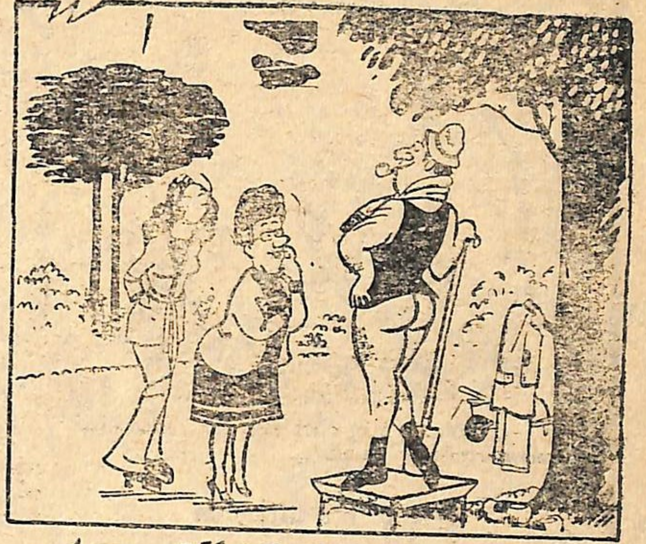

- BİRİ VAR!

karikatür-leri

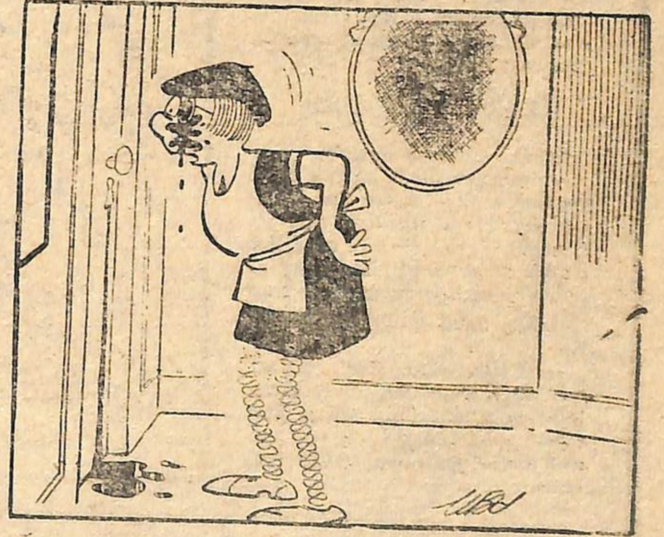

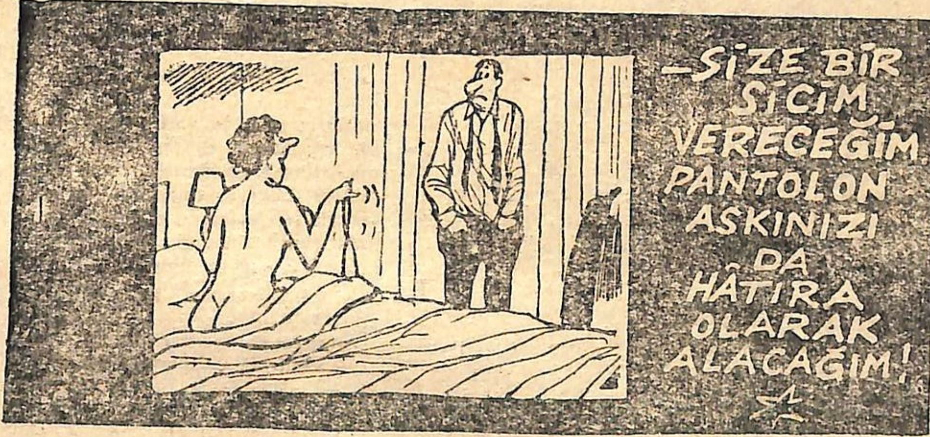

- Aaa.. BÖYLE TERBİYESİZ HEYKEL GÖRMEDİM!..

- AH! KÖTÜ KALPLİ!

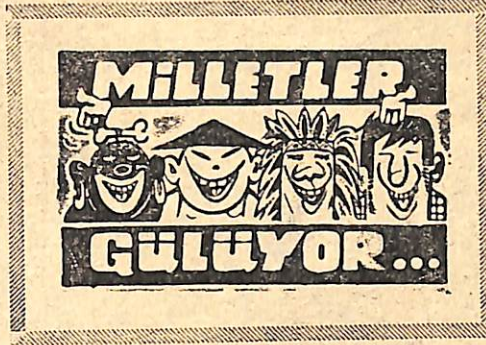

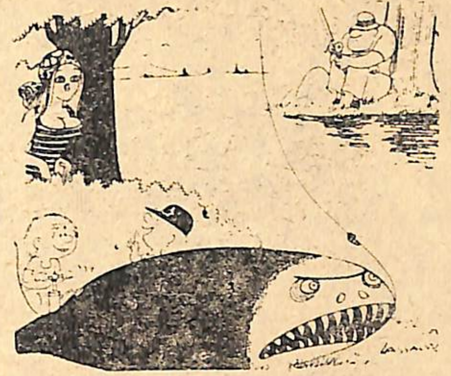
- PATRON ONA ZATEN BAĞLIYDI... BOŞUNA ZAHMET EDİP BAĞLADINIZ!

— Mutluluk için dört yapraklı yonca aramanın sırası mı şimdi!...

— Bu balık başka balık... Oltanın sahibi alık. Hah hah ha!...

Trende bir tartışma

Tren kompartmanlarından birinde biri şişman, diğeri zayıf iki kadın seyahat ediyorlardı. Hava biraz serin olduğundan zayıf kadın kaloriferin kolunu açık duruma getiriyor ısındığı için rahatlıyordu. Şişman kadında terlemeğe başladığından kaloriferin kolunu kapatarak ferahlıyordu. Bu hareketler konuşmadan defalarca tekrar edildi. Tartışma çıktığı sırada kondüktör geldi. Şişman kadın şikâyet etti:

— Kaloriferi açınca terliyorum...

Zayıf kadın:

— Kaloriferi kapatınca üşüyorum, dedi. Beni bir başka kompartmana götürün lütfen...

Kondüktör:

— Fakat, sayın madamlar, bu kalorifer bozuktur, hiç çalışmaz! dedi.

Eldiven

İki deli, şık giyim eşyası satan bir mağaza önünde durmuş vitrini seyrediyorlardı. Biri, deri bir eldiveni göstererek:

— Bu ne işe yarar? diye sordu. Diğeri hemen cevap verdi:

— Muhakkak elleri ıslatmadan yıkamaya yarar.

Evlenmeden önce

Erkek, karısına sitemle:

— Doğrusu, dedi, aklına eseni yapmakta ve korkunç bir inatla her şeyi kendi dilediğin gibi yürütmekte eşsizsin! Oysa ki, evlenmeden önce bana itaat edeceğine dair söz vermiştin, unuttun mu?

Kadın, anlamlı bir gülümseme ile:

— Unutmadım, dedi. Yalnız, sen de evlenmeden önce, bütün dünyayı ayaklarımın altına sereceğini vaadetmiştin... İşte o vaadini yerine getirmeni bekliyorum önce.

Acaip akrabalık

Bir genç, yaşlı bir kadınla evlenmişti. Garip bir rastlantıyla, kadının yetişkin kızı da gencin babasile evlendi. Böylece acaip akrabalık dereceleri meydana geldi.

Baba, oğlunun damadı,

Oğul, babasının kayınpederi,

Babanın karısı, oğlunun üvey annesi ve de üvey kızı,

Oğlunun karısı babanın gelini ve aynı zamanda kayın valdesi oldu.

Bir süre sonra oğlun, bir oğlu dünyaya geldi. O zamanda:

Çocuk, dedesinin kayınbirederi,

Babanın karısının üvey kardeşi ve üvey çocuğu oldu.

Bir süre sonra da babanın bir çocuğu dünyaya geldi. Bu kezde:

Çocuk genç babanın üvey kardeşi, aynı zamanda torunu,

Yaşlı annenin torunu ve kayınbiraderi oldu...

İşte garip evlenmelerden doğan garip akrabalıklar... Bir kör düğümü sanki.

İdareli savaş

Zengin bir İtalyan lordunun oğlu İkinci Dünya Savaşı zamanında askere alınmış, ve bir denizaltıda görevlendirilmişti. Denizaltı komutanı denize açılmadan önce silâhın az olduğunu ve para olmadığı için torpidoları çok dikkatli atmalarını söyledi. Açık denizde denizaltı giderken karşılarına bir İngiliz gemisi çıktı. Nöbetçi er zengin İtalyan lordunun oğlu; bildirir:

«Bir İngiliz gemisi, uzaklık 860 m.

Bir cevap gelmez.

«Gemi 500 m, de»

Yine cevap gelmez.

«Gemi 400 m, de» Cevap yok. «Gemi 300 m, de» cevap yok. «Gemi 200, de» cevap yok. «Gemi 100 m, de» yine cevap alamayınca lordun oğlu bağırır:

— Ateş be!.. Ateş! Parasını ben vereceğim, ateş edin!...

Devamı var!

Doğumevinin koridorunda duran bir erkek sabırsızlıkla dolaşıp duruyordu. Bir süre sonra bir hastabakıcı kucağında iki bebekle göründü. Adam sevindi:

— İkizler ha!

Hastabakıcı:

— Öyle, dedi, memnunsunuzdur umarım!...

— Tabii.

— Güzel, o halde bir saniye, şunları tutunuz da gidip diğerlerini de getireyim.

Fazla mesai

Her zaman iş yerinde uyuyan bir memurdu. O gün yine öğle uykusunu kestiriyordu. Saat altı olunca diğer arkadaşları büroyu terkederek evlerine gittiler. Bir saat sonra ortalığı süpürmeye gelen işçi onu uyandırdı:

— Sinyor Rossi, kalksanıza... Saat yedi oldu!

Sıçrayarak uyanan Rossi:

— Yedi mi oldu! dedi. Desenize bir saat fazla mesai yapmışım...

— Ooo, güzel... Çok güzel!...

Uyku İlâcı

Hastalığı uykusuzluktu adamın. Hiç uyuyamıyordu. Bir gün doktora gitti ve bana bir çare olup olmadığını sordu.

— Var, hemde çok basit, diye cevap verdi doktor. Yatağınıza girince, hayali bir kâğıt alın elinize... Bütün dertlerinizi birer birer üzerine yazmış gibi yapın. Sonra yine bu kâğıdı rulo halinde katlıyarak, hayali bir sepet içine atın. Bu şekilde bütün sıkıntılarınızdan kurtulmuş olduğunuzu hissedecek ve, kısa bir süre sonrada uyuyacaksınızdır.

Üç gün sonra, uykusuzluk hastası daha bitkin bir yüzle doktorun karşısına geldi.

Doktor merakla sordu:

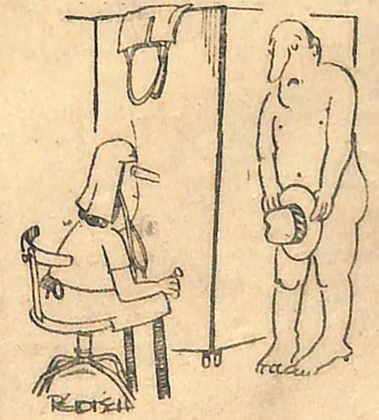
— Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

— Berbat. Metodunuz belki iyi idi. Ama benim kadar düzenli ve titiz biri için imkânsız...

Uyuduğumdan beş dakika sonra sıçrıyarak uyanıyorum ve kendi kendime sepetin ağzına kadar dolu olduğunu düşünerek onu boşaltmak için sokak kapısının önünde duran çöp sepetinin yanına gidiyorum.

— Bir çift ayakkabı satın almadan buradan gidemezsiniz!...

— Şapkamı çıkarmazsam kendimi daha az çıplak hissediyorum!...

FIRSATI Kaçırmayın

«Mizah çok ciddi bir sanattır.»
Bernard Shaw

«İnsan güldüğü kadar insandır.»
Moliere

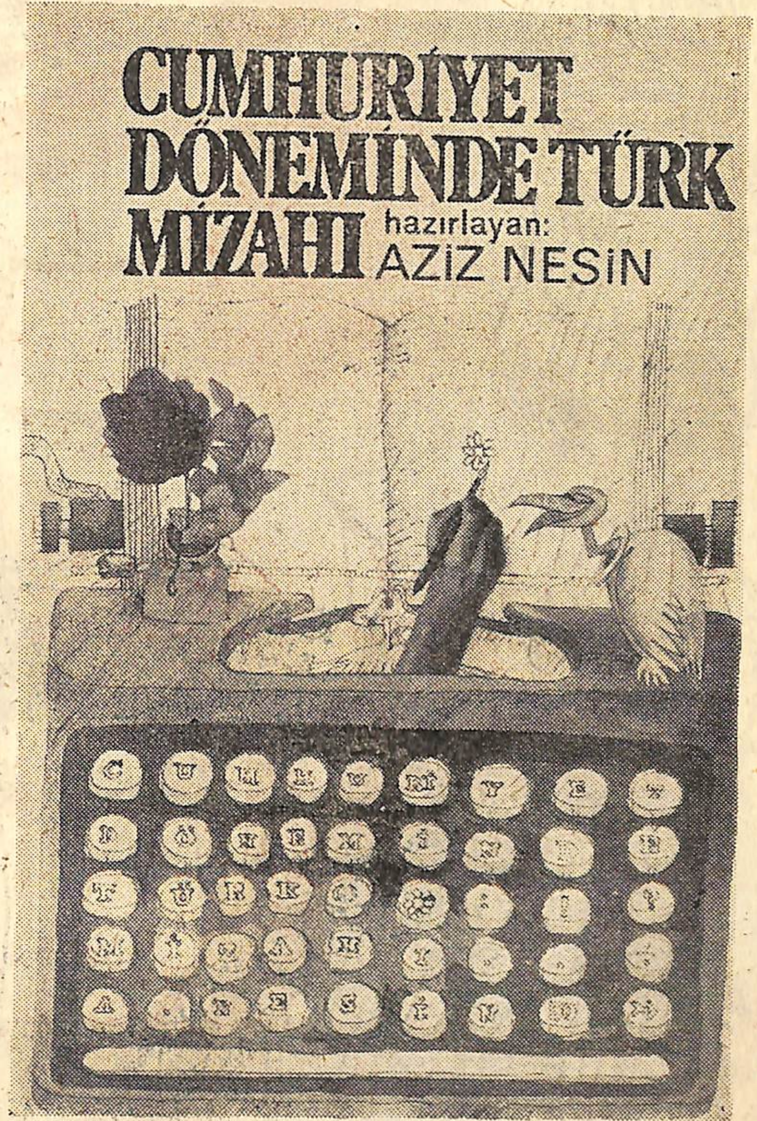
AKBABA

Düşündüren ve güldüren
Bir mizah dergisidir

AKBABA 54 yaşındadır. 54 yıl, en azından Türkiye Cumhuriyeti Devletinin yaşı demektir. 54 yıldan beri bu memlekete hizmet eden AKBABA, her yaştan ve her baştan insanın arkadaşıdır. AKBABA neşeyi paylaştıran dergidir. Neşenin paylaşılması neşenin büyümesini sağlar.

Siz de neşelenmek ve neşenizi paylaştırmak istemez misiniz? Öyleyse, AKBABA okuyun ve okutun.

BEDAVA!

Türk mizahı üzerine bu değerde ciddî bir eser ilk olarak yayınlanmaktadır. Kitabın başında yer alan AZİZ NESİN'in bu konudaki araştırması, hem mizah sanatına hem Cumhuriyet dönemi Türk mizahına ışık tutacak niteliktedir.

Cumhuriyet dönemindeki en önemli 55 mizah yazarının hayatları, sanatları üzerine yorumlar ve seçilmiş 100'den fazla en güzel mizahî eserleri...

CUMHURİYET DÖNEMİNDE TÜRK MİZAHI

Yarım yüzyılın büyüklüğünü, Cumhuriyet dönemi mizahını içine alan ve aradan yıllar dahi geçse herkesin okuyup saklamak zorunluğunu duyacağı dev bir eserdir.

CUMHURİYET DÖNEMİNDE TÜRK MİZAHI

Beş renk, ofset kapak, 480 sahife, fiyatı 30 lira olan bu dev eser şimdi

AKBABA'ya ABONE OLACAKLARA BEDAVA

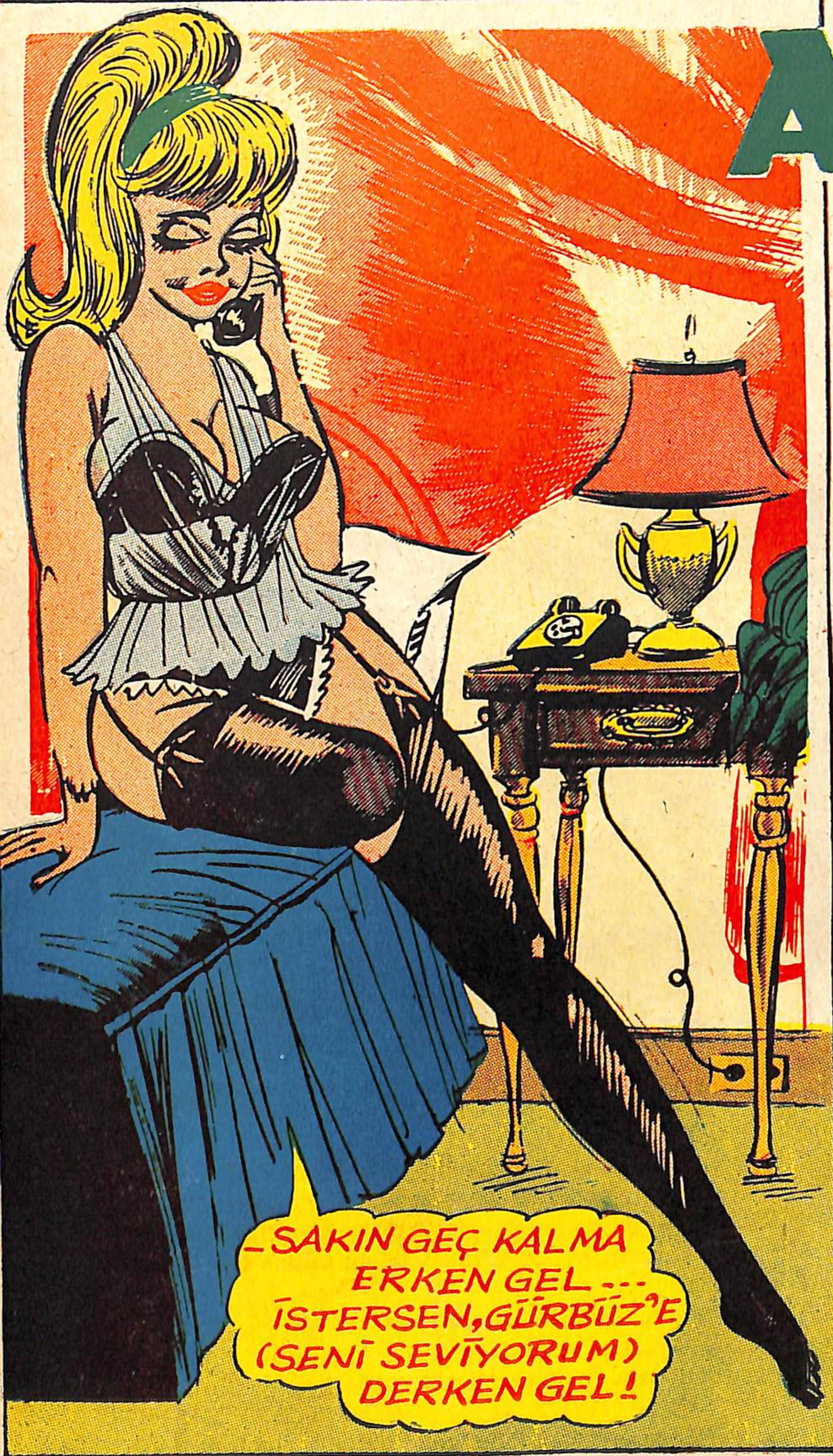
Fırsatı kaçırmayınız AKBABAya' abone olunuz

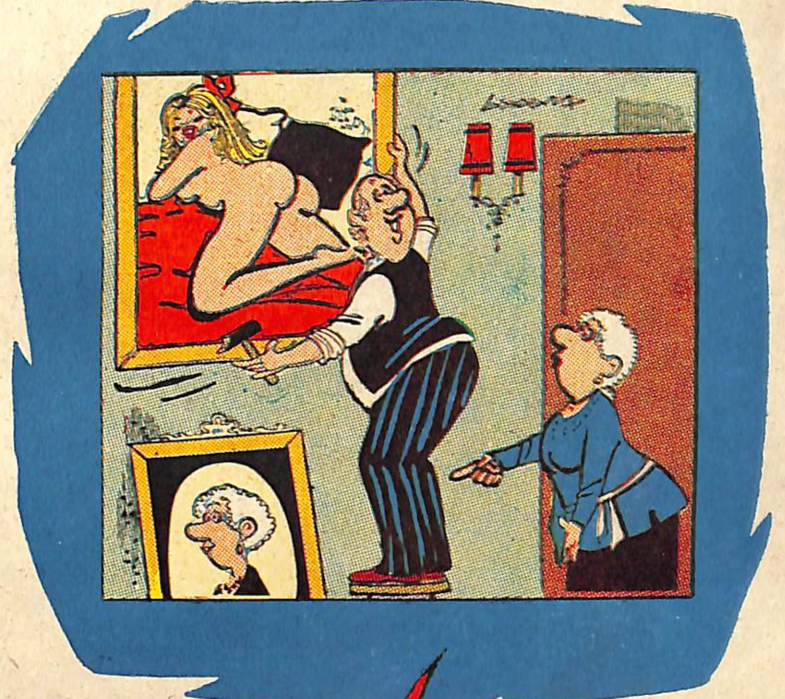
AKBABA'ya abone olmakla hem her hafta muntazaman Akbaba'nıza kavuşacak, hem de CUMHURİYET DÖNEMİNDE TÜRK MİZAHI kitabına sahip olacaksınız. Bu, sizin için olduğu kadar yakınlarınız için de en güzel hediye olacaktır..

Adres : AKBABA YAYINEVİ, Klodfarer Caddesi No. 8-10 Divanyolu/İSANBUL

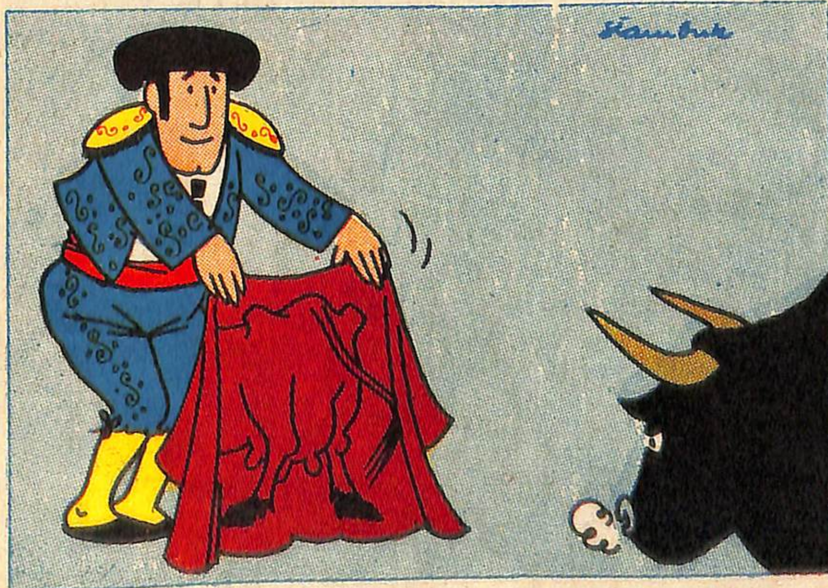
AKBABA'nın 1 yıllık abone ücreti 125.— Liranın banka veya posta havalesi olarak gönderilmesi rica olunur.

Akbaba

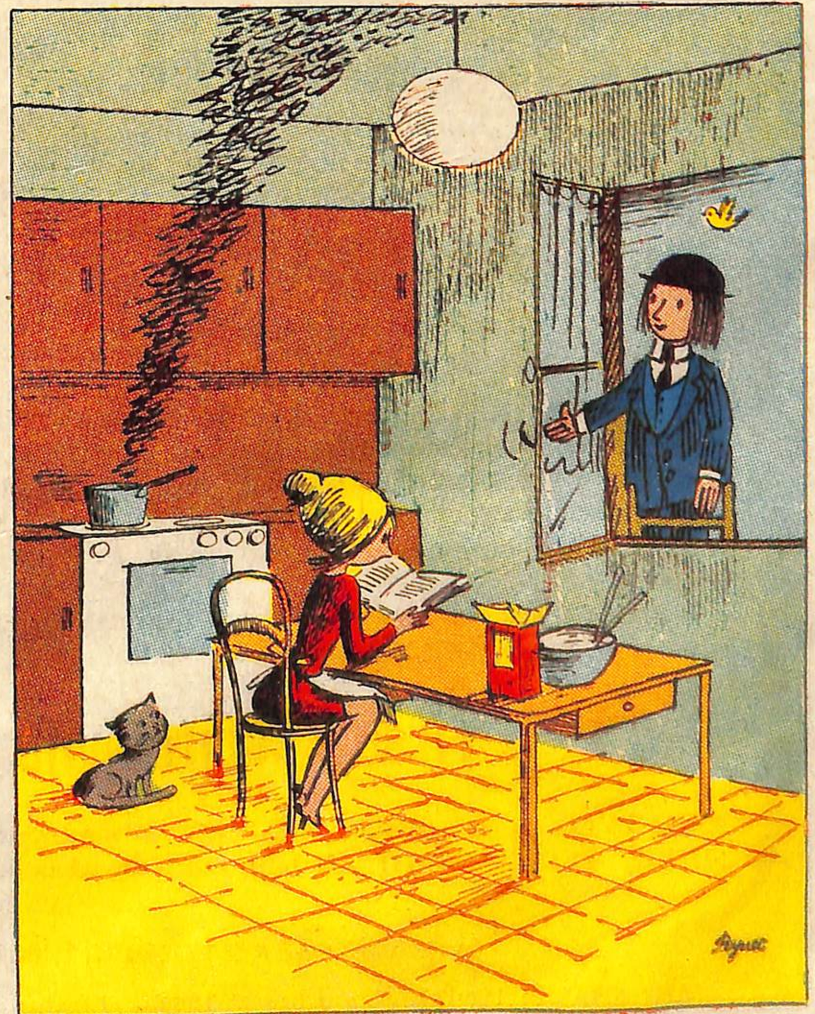

İNDİR ONİ, AS BUNİ!

YAZISIZ

– BU GÜN SENİ YEMEĞE DAVETİME (EVET) DİYECEĞİNİ BİLİYOR MUSUN?